A DEBRECENI DÓZSA BARÁTI KÖRÉNEK ALKALMI KIADVÁNYA

35 ÉVES A DEBRECENI DÓZSA

DEBRECENI DÓZSA SPORTEGYESÜLET

Szakosztályai:

CSELGÁNCSSZAKOSZTÁLY
JÉGKORONG-SZAKOSZTÁLY
KÉZILABDA-SZAKOSZTÁLY
POSTAGALAMB-SZAKOSZTÁLY
SPORTLÖVŐ-SZAKOSZTÁLY
ÚSZÓSZAKOSZTÁLY

Bevezető

Szocializmust épitő társadalmunknak és az egyéneknek egyaránt érdeke az emberek szellemi és testi képességeinek sokoldalu fejlesztése, az egészség védelme és erősitése. Ezt a testnevelési és sportmozgalom széles körü kibontakoztatásával és fejlesztésével lehet és kell is biztositani. A sport és a testnevelés kibontakoztatásával lehet elősegiteni a dolgozOk, de különösen az ifjuság szabad idejének helyes eltöltését. A versenysport alkalmas a nemzetközi sportversenyeken keresztül a sportolok személyes barátságának erősitésén tul a népek barátságának erősitésére is.

E nemes célok megvalósitására alakult meg 35 évvel ezelőtt 1950. augusztus hó 4-én a Debreceni Rendőregyesület utódaként a Dózsa Sportegyesület. Alakulásakor 11, később 13 szakosztállyal müködött. Debrecen város társadalmában egyre inkább komoly tényezővé vált a Debreceni Dózsa. Ezt fémjelezte az ötvenes években a labdarugók NB.II., birkózók, röplabdázók, sakkozók, ökölvivók és uszók NB.I-ben történő szereplésük, később a hetvenes években sok-sok sikert elért NB.I. kézilabdázók. A szép eredményeket elérő, sok szakosztállyal müködő sportegyesületünket szétzilálta az ellenforradalom. Az események után röviddel ismét megindult az élet, de csak három szakosztállyal /: labdarugó, kézilabda és sportlövő/. Később megjelentek a cselgáncsozók, ökölvivók. Az átalakulás évei után teremtődött meg a mai állapot és jelenleg kézilabda, cselgáncs, postagalamb, sportlövő és uszó szakosztályban tevékenykednek sportolóink. Cselgáncsozóink a magyar cselgáncssport élvonalába verekedték fel magukat és "A" kategóriáju szakosztály lett. Kézilabdázóink komoly multra tekintenek vissza, jól lehet a jelenlegi eredmények messze elmaradnak a korábbiaktól. Számtalan sportolót adtak a magyar válogatottnak. 1975-ben emelkedett a szakosztály a magyar kézilabdasport csucsára. S bár az utána következő években csupán II., illetve III. helyezést sikerült elérniök mégis a magyar kézilabdasport élvonalában

tartották nyilván Debrecen város reprezentativ csapatát.
Galambászaink, sportlövőink nemcsak a megyében, hanem országosan és nemzetközileg is sok sikert arattak.
Az uszó szakosztályban tevékenykedő fiataljaink rövid idő alatt bizonyitották, hogy méltók arra, hogy "B" kategóriás szakosztállyá váljanak.
Sportegyesületünk vezetői, hivatásos és társadalmi munkásai alapvető kötelességüknek tartják a sporteredmények mellett a rájuk bizott sportolók emberré nevelésének felelősségteljes feladatát. Ugy vélem ez a szellem nagyban hozzájárult a Dózsa nagyszerü sikereihez. Látjuk azonban hiányosságainkat is és ebből fakadó tennivalóinkat.Tudjuk, sokat kell még tennünk sportolóink nevelése érdekében, eredményeink állandósitására.
Sportolóink magatartása, sportban elért eredményei nemcsak a Sportegyesület , hanem a belügyi szervek népszerüségét is befolyásolják. Sportolóink, - különösen a kézilabdázóink közül nem kis számban teljesitenek magasabb beosztásban szolgálatot rendőri szerveinknél, akik a sportpályákon nemcsak a lila-fehér szineket, hanem a belügyi szerveket is képviselik. Nem közömbös tehát, hogyan tesznek eleget ezirányu kötelezettségeiknek.
A Dózsa fiatal sportolóitól elvárjuk, hogy hüséges, becsületes állampolgárai legyenek hazánknak, mind a küzdőtereken, mind a munkahelyeiken álljják meg helyüket, gondoljanak szeretettel és tisztelettel elődeikre, akik sokkal nehezebb körülmények között vitték győzelemre a lila-fehér szineket.
Biztos vagyok benne, hogy a város, megye lakói őszinte örömmel osztoznak a Dózsa Sportegyesület minden sikerében és az egész sport társadalommal egyetemben szeretettel köszöntik megyénk régi sportegyesületét, - a 35 éves DOZSÁT.
Célunk ezzel a hiradóval, szerény emléket állitani Sportegyesületünknek. Szeretnénk, ha hiradónk bepillantást nyujtana az olvasónak a 35 év küzdelmeibe és sikereibe, hozzásegitené sportolóinkat további, még nagyobb eredmények eléréséhez.

Dr. Varga Imre
a Sportegyesület elnöke

Már történelem

35 éves a Debreceni Dózsa

A Debreceni Dózsa 1950. augusztus 4-én, pénteken tartotta alakuló közgyülését. Erről szólt a Néplap másnapi, augusztus 5-i, szombati számában megjelent tudósitás, amely - többek közt - igy méltatta az eseményt: "a megalakulás határkő Debrecen sportéletében ..." - "a Dózsában helye van minden becsületes sportolónak,

Az egyéves D.Dózsa május 1-i felvonulásán. A zászló a magyar ökölvivó bajnok Márton László tartja.

azoknak is, akik nem tartoznak szorosan a belügyi tárcához ..."

És az elnökség:

Elnök: Kovács Gyula rendőrezredes, társelnökök: Barczi Gyula, MDP megyei titkár, Fülöp Imre, MDP szervező titkár, Kulcsár Ferenc, városi titkár, Pinczés András, városi káderes, Ménes János, miniszteri tanácsos, Tatár Kiss Lajos, megyei tanácselnök, Balogh Endre polgármester, Vass Sándor alezredes, Varga Jenő, a pénzügyi osztály vezetője, dr. Gál György, megyei tisztiorvos, Körmöczy József őrnagy, Szücs András tüzoltószázados, Tóth László százados, Kiss István sztahanovista, Tóth II. Rezső. Ügyvezető elnök: Bánkuti Zoltán. Főtitkár; Csákány István. Pályaigazgató: Fülep Kornél. Sportigazgató: Virág Sándor.

Ma már történelem a Debreceni Dózsa születésétől eltelt 35 esztendő. Emellett hozzá kell tennünk azt, hogy a Dózsa nem a "levegőből" alakult, hiszen volt elődja, a Debreceni Rendőregyesület.

A felszabadulás után alakult a polgárőrség, erősödött, terebélyesedett az államrendőrség és a Kossuth utca - Sas utca sarki épület földszinti termében asztaliteniszesztek, sakkoztak a belügyi dolgozók és vendégeik. A DRE-ben elterjedt a labdarugás, a röplabdázás, a birkózás meg az atlétika - versenyeken, mérkőzéseken, bajnokságokban való részvétellel az elkövetkező években bekapcsolódtak Debrecen, a megye sportéletébe. Számosan vettek részt a szakosztályok munkájában, nők és férfiak. Csak az emlékezés kedvéért néhány név: Horváth Sándor, Almási Béla, Bartha Ferenc, Orbán Lajos, Ispán Antal, Kun Imre, Koroknai Lajos,

Sziklai Sándor, Horváth István, dr. Dobó Imréné, Czakó Lajos, Gombos István, Machlik János, Szász József, Csákány István, Gere Béla, Puskás László, Márton László, Eperjesi István, Kocsis Sándor, Szilbereisz Lajos, Nagy Sándor és igy tovább, kézilabdázók, uszók, röplabdázók.

Annyi bizonyos, hogy a sportegyesület megalakulássával izmosabb, szervezettebb és eredményesebb lett Debrecenben a belügyi sportmunka. Az 1950. évi megalakulást Varga Imre a 25. évforduló alkalmával igy méltatta:

"...Az 1950-es években az alábbi szakosztályok müködtek: asztalitenisz, atlétika, birkózás, kézilabda, jégkorong, labdarugás, ökölvivás, röplabda, sakk, sportlövészet, torna, uszás és vivás. Az országos élvonalban szrepeltek a birkózók, a röplabdázók, a

Az NB-II-es belügyi labdarugó csapat - mert ilyen is volt - Lublinban.

sakkozók, ökölvivók és az uszók ... Debrecen társadalmában egyre inkább komoly tényzővé vált a D.Dózsa, amely azzal a jelmondattal folytatta tevékenységét: az egyesületben helye van minden becsületes sportolónak ... A szépen fejlődő D.Dózsa életében ujabb eseményt jelentett a D.Bástyával történt egyesülés 1953-ban... A sok szakosztállyal müködő és szép eredményeket elért sportkörünket szétzilálta az ellenforradalom, olyannyira, hogy még az egyesület iratait is megsemmisitették. Az ellenforradalom levelére után ismét életre kelt a Dózsa, igaz csak három szakosztállyal: labdarugás, sportlövő és kézilabda sportágakban. Közelesen megalakitották az ökölvivó és a cselgáncs szakosztályokat..."

Külön emlitést érdemel két határkő, amely döntő változást hozott a belügyi sportegyesület életében. Az egyik: társadalmi összefogással felépitették a Dózsa kisstadionját a Mikes Kelemen utcai telken, ez a kézilabdázók utját tette simábbá - 1968. augusztus 18-án nemzetközi kézilabdatornával avatták a kisstadiontvendégek voltak a szovjet, a magyar férfi válogatott, a Drezdai Lokomotiv női és férfi csapata, valamint a D.Közuti Épitők női együttes. A másik határkő 1973-hoz füződik, ekkor volt az ünnepélyes alapkőletétele a kézilabda stadion melletti munkacsarnoknak, a cselgáncsozók "paradicsomának". Ne feledkezzünk meg arról sem, hogy a fegyveres testület és sportköre uj, korszerü lőteret vehetett át a Határ uti Ifjusági sporttelepen.

Az elmult évtizedek során a Debreceni Dózsa sportolói, csapatai

országos viszonylatban kitünő eredményekkel dicsekedhettek, eljutottak a nemzetközi porondokra is. Első helyre kivánkoznak a kézilabdázók, mind a nők, mind a férfiak. A D.Dózsa férfi együttes magyar bajnokságot nyert 1975-ben és résztvevője lehetett a BEK küzdelmeinek is. Hazai mérkőzéseit - a kisstadionban öt-hat majd nyolc-tizezer néző szurkolta végig. A cselgáncsozók - ujabban a nők is - nagyszerü eredményeket értek el, évenként több száz érmet szereztek, ékesitve bajnoki aranyakkal. A sportlövőkre sem lehetett panasz. Amikor még volt labdarugó-csapat, a D.Dózsa az NB-II-ben is megállta a helyét. Abban az időben érdekes harcot vivott a helyi vetélytársakkal, a DVSC-vel és a D.Honvéddel.

A szép eredmények persze nevekhez füződnek. A teljesség igénye

Az 1967-ben NB-II-es bajnokságot nyert női kézilabda csapat.
Az álló sorban nyolcadik Sterbinszky Amália.

nélkül visszaemlékezésül: Baranyi Mária, Nagy Ernőné, dr. Dobó Imréné, Csomor Balázs, G.Nagy Kálmán, Arany László, Székely Mihály, a világválogatott Varga István, dr. Süvöltős Mihály, Peskó István, Kola Margit, Pávai Ilona, Tóth Éva, Szilágyi Árpádné, a válogatott Szabó Gábor, Kuszkó Sándor, Verseczi Miklós, Brada János, Boros János, Köves Károly, a magyar bajnok Márton László dr. Szima Barna, dr. Skapinyecz József, Jármi Sándor, Kovács Gábor szorgos és lelkes edzők: Rentka László, Pocsai János, Bartha Ferenc, Fülöp Gyula, Juhász Endréné, Kertész István, Máthé Gézáné és Géza, Móré János, Gilányi Sándor, Fekete Zsolt és igy tovább. A legujabb és igen tehetséges sportolók, versenyzők a jelenlegi és a jövő történelmét irják - remélve, hogy méltó örökösei, utódai, követői a példakép elődöknek.

Az elmult 35 esztendő sporttörténetének egyesületi irányitói becsülettel szolgálták a D.Dózsa ügyét. A rendőri szervek vezetői, parancsnokai minden időben szivügyüknek tekintették a debreceni belügyi sportegyesület támogatását, s ebben nem volt hiányosság a Belügyminisztérium, az OTSH és a megyei, városi irányitó szervek részéről sem. Nagy Ernő, Varga Imre, Molnár Tibor, Hegyesi Sándor, Bezzeg László és sok-sok fegyvertársuk, munkatársuk, a megszámlálhatatlan számu társadalmi aktivista fáradozása kezemunkája is benn van a versenyeken elért eredményekben, serlegekben, bajnoki pontokban és érmékben. A sok-sok - ma már - névtelen sportmunkás dicsérete az élre kivánkozik.

Az 1975-ben megtartott negyedszázados jubileumi közgyülés idején a sportegyesület 580 tagot számlált, az igazolt versenyzők létszáma 232 volt. A legutóbbi küldöttközgyülés elnökségi jelentéséből megtudhattuk, hogy a Debreceni Dózsa hat szakosztályában, 17 edző irányitásával 361 a sportolók száma, a pártoló tagoké pedig 140. A-kategóriás szakosztály a cselgáncs és a kézilabda, B-kategóriás a sportlövő és C-kategóriás az uszószakosztály. Ezeken kivül jégkorong és postagalamb szakosztály müködik a belügyi sportkör keretében.

A 35 éves évforduló alkalmával az elnökség beszámolója megállapitotta, hogy a közelmult években - eredménytelenség miatt - indokolt volt a női kézilabda, a vizilabda és a tenisz szakosztály megszüntetése. A müködő szakosztályok részére biztositották

A munkacsarnok alapkő-letétele 1973-ban.

a müködési feltételeket, az egyesület munkája megfelelt az elvárásoknak, melyet bizonyit az országos egyesületek közti rangsorban, Hajdu-Bihar és Debrecen sportéletében elfoglalt helye.

Persze az élet nem áll meg, sőt, egyre nőnek sokasodnak a követelmények. Ujabban ismét dr. Varga Imre lett a D.Dózsa elnöke, az ügyvezető elnöki tisztet - Molnár Tibor nyugállományba vonulásával - Gottdiener László látja el. Ismerik a kitüzött uj feladatokat. Ezek közül érdemes megemliteni néhányat. A cselgáncsozók - mind a nők, mind a férfiak - a nemzetközi porondon is szerepeljenek, jól, a férfi kézilabda-együttest erősiteni kell, ugy, hogy biztos középcsapattá javuljon. Szeretnének válogatott sportolókat adni az előbb emlitett két sportágban. Az utánpótlás nevelése, biztositása érdekében még szorosabbá kivánják tenni a kapcsolatokat a Debreceni Sportiskolával. Minden irányban szélesiteni kivánják a kapcsolatokat, a vezető szervek mellett a Baráti Körrel, a társadalmi aktivistákkal, és - fontos - az önellátásra való törekvés, az eddigiekben is bevált sokszorositó üzem segitségével.

E néhány hasábon nem könnyü ismertetni,méltatni egy ma már erőteljes sportegyesület, a D.Dózsa 35 esztendős történetét, munkáját, hiszen erre még egy könyvnyi terjedelem sem volna elegendő. Viszont - azt véljük - sikerült felvillantatni, hogy a felszabadulás után az államrendőrség debreceni testületének sikerült jól szervezett, Debrecen sportéletében meghatározó szerepet betöltő sportkört alakitani, amely az évek során bizonyitotta létjogosultságát és azt, hogy a jövőben is lehet számitani a Dózsa szakosztályaira, sportolóira.

lo

„Jó érzés volt vezetőnek lenni"

A fenti nosztalgikus gondolatot Kollár János rendőrezredes, megyei főkapitány mondta beszélgetésünk alatt. Gondterheltségét nemcsak a mindennapi problémák jelentik, hanem a csapat harmatos szereplése is.

- Kollár elvtárs, Önre milyen élménnyel hatott a tiz évvel ezelőtti bajnokság megnyerése?

- Akkoriban minden mérkőzésen kint voltam. A stadiont meg kellett nagyobbitani, mert olyan nagy érdeklődés mutatkozott a szurkolók részéről. A város szeretete, ünneplése felemelő érzéssel töltötte el a megye párt, állami vezetését és a Belügyminisztérium is sikerként könyvelte el a Dózsa szereplését. Nagyon jó érzés volt vezetőnek lenni.

- A sikercsapat tagjai a játék mellett kitüntek a magánéletben is. Ugy tudom többen felelős poziciót töltenek be.

- A fiuk a jövőre is készültek a napi edzések közepette. Az egzisztencia teremtés az emberi helytállás nemes célként lebegett előttük. Rendőrtiszt lett Gottdiener László, Lukács László, Kormos János, Pócsi Attila. Most végzi az iskolát Kordás István. Rendőrorvos lett dr. Süvöltős Mihály. Az egyesület vezetése komoly emberneveló tevékenységet folytatott.

- A mult szépsége után kissé elszürkült az együttes bajnoki produkciója.

- A középmezőnyben akartunk helyet biztositani a folyamatos fiatalitással. Ökrös elvtárs távozását követően átmeneti állapot uralkodott. Több edző fordult meg a Dózsánál /Benyáts Balázs, Nánási Pál, Kovács Gábor/, a szakosztályvezetőség gyakorta változott. Nem volt megfelelő az utánpótlás nevelés sem, igy törvényszerüvé vált a sikertelenség. Lassan szétesett a csapat.

- Az uj edző Árva Csaba nincs irigylésre méltó helyzetben.

- Nagy reményeket füztünk az ő személyéhez. Szabadkezet kapott, szakmailag és a nevelés terén is. Jelenpillanatban ugy tünik, hogy sem a csapat, sem az edző elképzelései nem feleltek meg az elvásároknak, mert a csapat a kieső zónába van.

- Ezek szerint nincs kiut ebből a zsákutcából?

- Szerintem lenni kell kiutnak. Az uj ügyvezetés, szakosztály vezetés tervszerü,előrelátóbb játékos gazdálkodást végez, akkor el lehet kerülni a kiesést. Mellettünk jelentős erkölcsi támogatást és anyagi segitséget nyujt a Baráti Kör és a Főkapitányság. Kiegyensulyozottabb, igénytámasztóbb, erkölcsi nevelést folytatva változtatni lehet ezen az áldatlan állapoton. Amennyiben mindenki becsülettel végzi munkáját, bent marad a csapat. Nagy lépést tett a sportiskola az ifjusági együttesek nevelése terén. Most már beindult az a gépezet, melynek igy kellene müködnie több éve.

- Kollár elvtárs jár ki most is a bajnoki mérkőzésekre?

- Nagyon ritkán. Több az elfoglaltságom, mint a régebbi időkben. Az igazsághoz hozzátartozik azonban, hogy a csapat gyenge szereplését idegileg nehezen viselem el. Nem közömbös a fiuk szereplése, mert a mérkőzés után azonnal hivom telefonon a sportcsarnokot, hogy mi lett a találkozó eredménye.

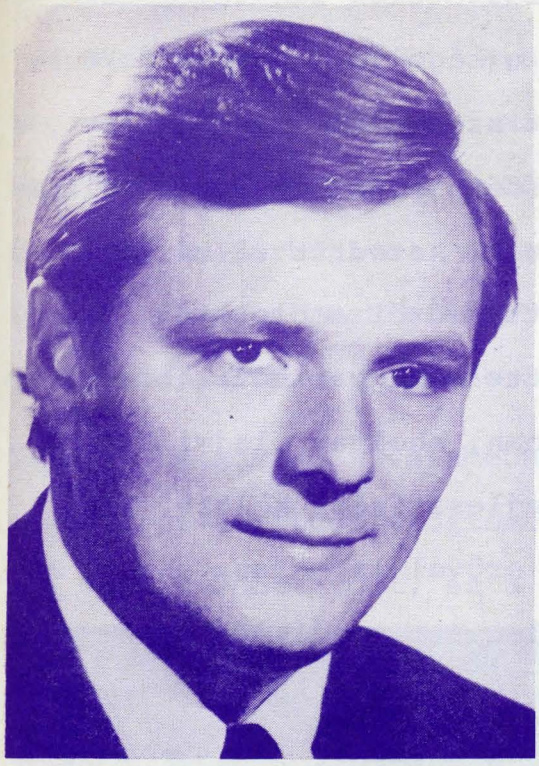

„Pályafutásom legnagyobb eredménye volt”

A bajnokcsapat edzője: Ökrös István

A Kossuth Gyakorló Gimnázium patinás épülete mögött szerényen huzódik meg az apró tornaterem. Röplabdamérkőzés zajlik éppen a Kossuth és a Vegyipari leánycsapata játszanak. A terem fölötti galérián néhány diák buzditja barátnőjét, olykor komolyan, többnyire csak élcelődve. A játékvezető kicsiny asztalának nem jutott bent hely, igy a küszöbön kivülre került. A jegyzőkönyvet az "előszobából" vezeti Ökrös István testnevelő-tanár a hazaiak mestere.

Az iskolai sport szervezése, irányitása nem könnyü, de nagyon szép feladat. A testnevelői munka még soha nem töltötte ki enynyire az életemet - mondja a találkozó után az udvaron egy koros gesztenyefa árnyékában. Megbeszélt találkozókon ide telepszünk le és még a jelennél maradva lelkesen ujságolja, nagyszerü kézikosár- és röplabda csapatokat sikerült szerveznie egy év alatt. Azóta, hogy három évig kuwaiti edzősködést követően 1984. juliusban hazatért és a kispad helyett a tanári katedrát választotta. Régi iskolájában, amely mindig támogatta edzői ambicióit.

A kitünő szakember méltóan öregbitette a magyar kézilabda-sport hirnevét a világ leggazdagabb országában, ahol az olajmilliárdok egy részét a sportra, a testkultura fejlesztésére költik. Itt megméretni nem csekélység és akit még erővel is marasztalnak, annak ez a legnagyobb elismerés. Ökrös Istvánt vendéglátói nem akarták még hazaengedni, ő mégis bucsut intett a mesés keleti világnak. Hiányzott a család, az otthon, a barátok, a hazai környezet, egyszóval három év multán mindennél erősebb lett a honvágy.

Körülöttünk labdák pattognak. A sportudvar egyik pályáján a fiuk fociznak, mellettük a lányok dobálnak kosárra, közben-közbe oldalra, feléjük pillantgatnak, összesugnak, nevetgélnek. A srácok azonban mindezt észre sem veszik, ők csak a labdával vannak elfoglalva.

Beszélgetésünkhöz alaposan felkészült, egy vaskos füzetet is hozott magával, amely tele van ragasztva a D.Dózsával foglalkozó

valamennyi sajtócikkel, fotókkal és kiegészitve a "legszubjektivebb" edzői feljegyzésekkel.

A debreceni lila-fehér kézilabda együttes élére Ökrös István személyében 1975. január 1-én uj vezető edző került.

- Már 74 novemberétől együtt dolgoztunk -, mondja, csak akkor még nem volt szerződésem. Nagyszerü társaság, a megye legügyesebb játékosai kerültek a Dózsába, akik aztán együtt játszhattak Vargával és Sárközivel. Ez a két játékos különleges bizonyitási vággyal érkezett Debrecenbe. Ők és a többiek - Pócsi, Szabó, Gottdiener, Lukács L., Mészáros, Kormos, Süvöltős, Kordás, Molnár, Takács, Lukács J. - valamennyien tehetséges, lelkes, posztjaikon meghatározó, kitünő sportemberek voltak.

A csapat adott volt, és a szakmai elképzelés is világosan ki-

A bajnoki vacsora 1975-ben.

rajzolódott. A megvalósitás aprólékos munkája maradt hátra. A feladatok rangsoránál a német kézilabdázás tanulságait is felhasználták. Eszerint: 1. fegyelem, 2. a csapatjátékra törekvés, 3. az egyéni képességek minél nagyobb kifejlesztése. A Dózsa ezen az uton indult el, alakitotta ki sajátos követelményrendszerét, amely a későbbi sikerek egyik fontos tényezője lett. A bajnokság vége előtt hat fordulóval már egyértelmü volt, hogy a Bp. Honvéd és a D.Dózsa között dől el az aranyérem sorsa.

A bajnokság első harmadát követően már elől voltunk, Kialakult egy különös és sajátos vonása a támadójátékunknak. A védekezésben kellett megtalálni azokat az embereket, akik hasonló szinvonalon oldják meg feladataikat. Munkamegosztást kellett kialakitani. Ez különleges és nehéz pedagógiai feladat volt. Szerencsére Süvöltős, Gottdiener és Lukács L. személyében az egész magyar mezőny három legjobban és legkeményebben védekező játékosával rendelkeztünk. Két kapusunk pedig ebben az időszakban rendre válogatott szintü teljesitményeket produkált.

- Ma is ugy értékelem, hogy jól felkészült többségében kiforrott játékosaink voltak. Megteremtődött a lehetősége annak, hogy a legjobbak legyünk.

A bajnokság vége felé a Debreceni Dózsa szereplése az országos érdeklődés középpontjába került. A Magyar Kézilabda Szövetség, az egyesület vezetősége és a hazai szurkolótábor már kezdett ráhangolódni a bajnoki sikerre. A sajtó, a rádió, rendszeresen foglalkozott eredményeikkel, a televizió pedig többször egyenesadásban közvetitette mérkőzéseiket.

- A hazai meccseinken 7-8-10 ezer néző buzditott, és ez példátlan siker volt. Talán utolérhetetlen is az, ami akkor itt történt. Nem tudok róla, hogy valahol is lett volna ehhez hasonló példa. Ugy gondolom, sokan emlegetik még ezt az időszakot. A betetőzés a Honvéd elleni mérkőzés volt Pesten. A debreceni különvonat kétezer szurkolóval, az ő segitségükkel kivivott győzelem, aztán a fogadtatás a Nagyállomáson, felvonulás a Vörös Hadsereg utján, felejthetetlen, örök, szép élmény. Nem sok embernek adatik meg, hogy ilyet átéljen. Nekem sikerült és mindenkinek, akik ehhez hozzásegitettek hálás vagyok.

A D.Dózsa játékosai rengeteget edzettek. Legendák keringtek az ólommellényekről és a különféle "inkviziciós" eszközökről. Ökrös tanár ur azonban nem csupán szuper kondiciót teremtett, de különös gondot forditott az elméleti képzésre is. Az NB I-es mezőnyt sok dologgal meglepték. Feladták az addigi hatos védelmi falat és áttértek az 5+1-es védekezésre. Ezen belül a magyar mezőny zömmel huzásos támadójátékának ellenszerét is megtalálták. Letámadták, kizárták az ellenfél szélsőit, és már ott igyekeztek labdát szerezni, vagy ha ez nem sikerült, akkor a hallatlan ritmusérzékkel rendelkező Süvöltős középen csente el azt az ellenfél orra elől. A legnagyobb hatásu azonban a Varga féle szabaddobás volt és az abból fakadó varriációk. A "csodafegyver" rendkivül eredményesen üzemelt, ám hivei mellett akadtak, akik fenntartással fogadták, vagy ellenzői voltak.

- A szabaddobás nagy érték volt, de már akkor felvetődött Varga

és a csapatjáték közötti konfliktus. A baj forrása az volt, hogy néha öncéluvá vált az erőltetése. Ilyenkor ugyanis szó sem lehetett csapatjátékról, az együttes nem érezte a játék dinamikáját, ritmusát. Ezt az akadémikus kérdést leszámitva, ugy hiszem végül is taktikailag érett játékot nyujtottunk, bár még rengeteget lehetett volna fejlődni. A munkám jelentős része volt: irányitani az egyénileg jól felkészitett játékosokat, annak az értékrendnek megfelelően, melyet közösen állitottunk fel. Utólag elmondhatom, hogy minden játékos hajlandó volt jelentős áldozatokat vállalni a siker érdekében. Mindezért a mai viszonyokhoz mérve szinte nevetséges mértékü anyagi ösztönzőket tudtunk részükre biztositani. A csapat lelkesedésével, erkölcsi tartásával semmi baj nem volt a 75-ös évben és élvezet volt velük foglalkozni.

Debrecent 1975-ben, amikor a D.Dózsa bajnokságot nyert, a kézilabdázás fellegváraként tisztelték. A szurkolók diadalittasan ünnepelték a kedvenceket, és mindazokat, akiknek része volt a siker kiharcolásában. A jó szóból és gratulációkból bőven jutott a kiváló, rendkivül szerény, szimpatikus edzőnek, Ökrös Istvánnak is.

Mielőtt befejeznénk a megsárgult ujságkivágások, méltatások böngészését, az emlékek idézését, egy kérdésre szeretnék még választ kapni.

Milyen volt a szakmai és emberi kapcsolat Ökrös és Varga István között? Valóban megromlott-e és mikor kettejük viszonya, amely ugyhiszem jó ideig alkotó vo-t, és ha igen, akkor annak ká-

rát látta a későbbiekben a bajnokcsapat is, amely többet nem tudta megismételni diadalát, lehetőségeiből csak egyszer meritett? Egy nyáron át táncolt.

- Varga Pista rendkivüli tehetségü, világklasszis játékos volt. Ki kell hangsulyoznom, hogy nélküle nem lett volna bajnokcsapat és én nem lehettem volna annak edzője sem. Akkor 1975-ben ugy éreztem, hogy a szereplésén áll, vagy bukik minden. Később ennek az ellenkezőjéről kezdtem megbizonyosodni. Egyszemélyessé teszi a játékot - véltem. Egyik sem volt igaz! Nekem is és neki is valamit másként kellett volna csinálni. Itt öt évig még bajnokcsapatnak kellett volna lenni és ezért hiányérzetem marad örökre. De erről nemcsak mi, mások is tehetnek. A kapcsolatunkban

Általában ez a kép volt jellemző a Kisstadionban. A lelkes "B" közép, ez nianyzik most.

csak kétszer fordult elő komolyabb összekoccanás. Amugy egyáltalán nem volt olyan vészes, ahogyan később felfujták. Amikor barátian beszélgettünk, társalogtunk, mindig rejtélyesnek tünt, hogy ez a roppant értelmes ember a pályán néha hogyan tudja annyira elvesziteni a fejét. Szerettem volna ezen segiteni, aminek csak ő és a csapat vette volna hasznát. Mindig őszinték voltunk egymáshoz, bármikor bátran elmondtuk véleményünket. Talán ebből is adódott, hogy voltak vitáink, nézetkülönbségeink egyes dolgok megitélésében. Lehet, hogy mint egy házasságban a felek, mi is meguntuk egymást. Ám inkább hajlok ma már arra: nem biz ɔs, hogy csak kettőnkben volt a hiba ...

- Pista elismerte, hogy itt olyan csapatba került, ahol válogatott szintü társakra talált, akik nagy részének én voltam az edzője szinte gyerekkoruk óta. A szakmai felkészültségemet mindig elismerte és tiszteletben tartotta. A mai napig jó a kettőnk közötti kapcsolat, amikor haza-hazajön az NSZK-ból felkeres és olyankor jókat beszélgetünk.

Az edzői pályafutás szinte valamennyi szinterén megfordult Ökrös István, jelenleg a diákoknak, gyerekeknek tanitja a kézilabdázás "tudományát". Életéből most hiányoznak a látványos, nagy küzdelmek, csaták, a közönség, rivalda.

- Eddigi pályafutásom legnagyobb eredménye volt a D.Dózsával 1975-ben nyert bajnoki cim, de szomoruan teszem hozzá, hogy itt ért a legfájóbb kudarc is, a 79-es bajnokság elvesztése. Csak másodikok lettünk ...Aminek talán mindennél jobban örülök, hogy egykori játékosaim a magánéletben is megtalálták helyüket. Sokan közülük sokra vitték az élet más területein is.

Negyvenkét évesen az Európa-válogatottban

Varga Pista a kézilabdakirály

Varga István, aki jelenleg a TUS Spenge /nyugatnémet/ hivatásos kézilabda játékosa 127-szer szerepelt a magyar nemzeti, egy alkalommal pedig - 1976-ban, Dortmunkban - a világválogatottban. Négyszer volt elsőosztályu bajnokcsapat tagja, ebből egyszer - 1975-ben - a Debreceni Dózsa SE szineiben. Háromszoros MNK-győztes, négyszeres magyar gólkirály. Debrecenben 1978-ban elbucsuz-

A védhetetlen büntető dobás.

tatták az élvonalbeli játéktól. Azt követően Nádudvaron, majd rövid ideig a Bp.Spartacusban szerepelt. 1982 óta az NSZK-ban játszik és a 42 éves játékos most, 1985 nyarán meghivást kapott az Európa-válogatottba.

A világ egyik legjobb átlövőjének tartott Varga István rövid időre hazalátogatott Debrecenbe és ezt az alkalmat ragadtam meg hogy beszélgessünk a mult sikereiről és kudarcairól, a jelen örö meiről és gondjairól és jövője terveiről. Legtöbbet a D.Dózsa 1975-ös bajnokságának felidézésénél időztünk, hiszen ahhoz, min az végül is kiderült nem csupán a szurkolóknak és sportvezetők- nek, de Vargának is legemlékezetesebb és legbecsesebb emlékei füződnek. Tiz év távlatából sem okozott gondot felszinre hozni az egykor történt események legapróbb részleteit sem. Szinte percről percre követhetően adta elő a bajnokság megnyerésének kronológiáját.

Nagy hal az átigazolás hálójában

A D.Dózsa vezetői megelégelték a szürkeséget és 1972 telén ké- kiváló budapesti játékosra vetették ki hálójukat. A Bp. Honvéd kitünőségei, a Varga - Sárközi balszárny rettegett hirü volt az élvonalban. Ketten, de különösen az átlövő Varga dobott annyi gólt egy szezonban mint egy középszerü csapat együttvéve. A deb- receni szurkolók izgatottan latolgatták, hogy sikerül e megsze- rezni őket?

- Ha jól tudom 1973 elején kerültél Debrecenbe és ez a tény óriási port vert fel. Nem is ment simán az ügy, hiszen végül a szövetség egyéves várakozásra kényszeritett. Miért vállaltad mindezt?

- Tizenkét év után is azt mondhatom, hogy sokkal többet kaptam mint amire számitottam, mert akkor még nem gondolhattam a bajnokságra, a 8-10 ezer nézőre és a nagy népszerüségre. Nagyon jó volt a Honvédban is, de a debreceniek ajánlatai kecsegtetők voltak. Nem akarom eltitkolni, hogy ez anyagi "motiváció" nem az utolsó helyen állt. Persze ma már talán nevetni is lehetne azon, hiszen amikor eljöttem 3600 Ft volt a fizetésem. Itt többet igértek. Amikor aztán bajnokok lettünk akkor megkerestem 5200-at. Ehhez viszont már járt a legális prémium is. Szóval az még más világ volt mint a mai. A 127 válogatottságommal, világválogatottságommal sem járt egyetlen fillér sem, szemben a mostani körülményekkel, amikor alapjaiban változott meg minden.

- A legnehezebb időszak kezdődött életemben. Volt egyesületem nem adott ki én pedig feleséggel és két gyermekemmel itt voltam 1973 januárjában Debrecenben, abban a városban ahol azelőtt csak annyit tartózkodtam mig lejátszottunk egy bajnoki meccset. Idegenek voltunk, nem voltak itt rokonaink, de még barátaink sem. Rengeteg bizonytalansági tényező volt. Nem tudtam, hogyan fogok beilleszkedni, befogadnak-e csapattársaim? Én mindenképpen olyan magas szinten szerettem volna folytatni mint Pesten. Ezért aztán többet edzettem mint valaha. De borzasztó volt, mert hiába érez-

tem magam egyre jobb formában, nem játszhattam, nekem pedig ez volt a legnagyobb büntetés. Pályafutásom során ha valaki ki akart szurni velem, akkor nem engedett fel pályára! Én pedig szinte beleőrültem, ha csak 5-10 percig is a cserepadon kellett ülnöm. Szóval ahogyan emlitettem irtózatosan sokat edzettem és ennek hála meg is lett az eredménye, mert amikor végre elkezdhetmtem 12-15 gólokkal mutatkoztam be, ami később is igy maradt.

"Rablóból pandur"

A helyzetet bonyolitotta, hogy különféle okok miatt edzőválság sulytotta a lila-fehér gárdát. A szakvezetés mérlegelte a helyzetet, majd ugy döntött, hogy az akkor még csak segédedzői végzettséggel rendelkező Varga Istvánt bizza meg ideiglenesen a felkészülés irányitásával.

- A bajnokság előtt két nappal kerültem a kispadra, kényszerből, pontosabban nem volt más választásom, Kellemetlen volt és később gondokat is szült, hogy azoknak a játékosoknak a munkáját kellett irányitanom, dicsérni és fenyiteni őket, akikkel később egy csapatban kellett játszanom. Csak egy évig tartott hála Isten nek! Nagyon körülményes módon tudtunk bentmaradni az első osztályban, de végül is sikerült.

- Együtt edzettél a játékosokkal, vagy "különórákon" szaggattad a hálót?

- Amit lehetett közösen végeztünk, de az edzések után én még

Molnár Tibor a volt ügyvezető elnök és Varga István.

rendszerint ott maradtam és nyomtam a sorozatlövéseket amig csak rám nem esteledett. Erről jut eszembe az a történet, hogy Jani bácsi, az akkori pályagondnok azt hiresztelte széltében hosszában:"a Varga ur biztos nem is szereti a családját, mert itt eszi a fene estig, egyedül dobálja azt a hülye labdát..." A srácok is egyre többet maradtak kint velem, de az öreg egyenként hurcolta el előlünk az elgurult labdákat, mig végül egy sem maradt. Akkor aztán foghattuk a sátorfánkat.

Bajnokcsapat született

Debrecenben a kézilabdázásnak gazdag és értékes hagyományai voltak. A D.Petőfi /Edzője; Balogh Endre/ női együttese 1953-ban

majd a D.Törekvés ugyancsak női csapata 1955-ben bajnoki aranyérmet szerzett az első osztályuak küzdelmében. A férfiaknak azonban addig még nem sikerült a dobogó legmagasabb fokára állniuk, aztán jött az 1975-ös esztendő.

- Jó volt a játékosanyag. Debrecenben mindig müködtek jó edzők, hogy csak Nagy Jenő bácsit emlitsem. Most pedig jött Ökrös István aki nagyszerüen értett a kézilabda minden fortélyához. Ráadásul figyelembe vette mindenki egyéni értékeit és engedte azokat kibontakozni. Szóval ügyes társaság gyült össze, csak hiányzott közülük egy olyan ember aki a lehetőségeket könyörtelenül kihasználja, bevágja a labdát a kapuba. Itt volt az irányitó előkészitő Süvöltős, a szélső Gottdiener, a beállós Lukács "Tatyus" és két kiváló kapus, Pócsi és Szabó, de nem volt átlövőjük. És most had legyek szerénytelen, amikor azt mondom, hogy jól választottak, hiszen nekem meg pont ez volt a "kenyerem".

A közös munka aztán gyümölcsözni kezdett. Már 74-ben meg-megvillant valami. Érezni lehetett, hogy ennek a csapatnak többé nem lesznek kiesési gondjai. Egyértelmü lett előttem is, hogy az első hat hely valamelyike lesz a mi terepünk. Végül az 5.-ek lettünk.

Szuperrajttal a csucsra

- Télen itt üdült a gyógyfürdőben az Elektromos edzője, az öreg Kozlovszky. Egyik nap fáradtan vonszoltuk be magunkat a me-

dencébe, amikor igy üdvözölte a társaságot: "Na, megjött az idei bajnokcsapat!" Sosem felejtem el, senki sem vette komolyan.

- Aztán nekivágtunk és amire eszmélni kezdtünk, azt vettük észre, hogy az első hat meccset zsinórban nyertük meg. Később voltak buktatók is jócskán. Ha jól emlékszem, Pécsre menet elromlott az autóbuszunk és az utolsó pillanatban érkeztünk meg taxikkal. A sok idegesség miatt végig görcsösen játszottunk és csak időntuli szabaddobással sikerült győznünk. Szóval voltak ilyenek is, de ezek sem lettek végzetesek. Nagyon egészséges szellemü, küzdőképes társaság volt és bár akadtak nézeteltérések, nem volt mindenki barát egyben viszont ki-ki azonos volt, tele becsvággyal produkálni akart.

A Debreceni Dózsa kisstadionja és annak szurkolótábora fogalommá vált. A bajnoki meccsek előtt órákkal megindult a nézők áradata a Szabadság utján. Fiatalok csoportjai egymással versengetek abban, hogy zászlókkal, sálakkal, kolompokkal, dobokkal és a jó ég tudja mi mindennel felszerelve elsőnek foglalják el a "B-közép" padsorait. Szemben velük a "csendes" oldalon pedig kivonult a városnak szinte valamennyi társadalmi osztályát és rétegét felölelő, legkülönbözőbb rendü és rangu és életkoru tarka gyülekezete. Talán a világon sehol nem játszottak kispályás kézilabda mérkőzést ekkore, 8-10 ezres nézősereg előtt. A hangulat szinte leirhatatlan volt. Egy városrészt remegett bele amikor egy emberként szakadt ki a szurkolók mámoros győzelmi kiáltása. Karneváli hangulat lett urrá egy-egy diadalt követően.

- Annyi ember előtt bizonyos vonatkozásban nehéz is volt a játék, mert az ellenfelet is bizonyitásra késztette. Nem csak minket, őket is feldobta a csodálatos hangulat. Természetesen nekünk óriási segitség volt. Nem is lehet ezt elmondani. Az embernek a vére pezsget amikor megjelent a kijáróban és a tömeg felhördült, elkezdett tapsolni. Óriási érzés volt, óriási felelősséggel. A legnagyobb örömöt akkor éreztem, amikor ezeknek az embereknek boldogságot tudtunk szerezni. Nekem végül is nem az volt a jó, hogy másnap ajnároztak, gratuláltak, hanem, hogy láttam a szemeikben a boldogságot. Tényleg nem lehet ezt megfogalmazni, mint ahogyan a szerelmet sem lehet igazán csak szavakkal kifejezni.

Az emberek vállán

A bajnoki cim sorsa három találkozóval a befejezés előtt Budapesten dőlt el. A Bp.Honvéd elleni összecsapás kérdése az volt, hogy Kispestre vagy Debrecenbe kerül-e az aranyérem? Reggel a Nagyállomásról kétezer szurkolóval egy EXPRESS-különvonat gördült ki és indult Pest felé, mindenki szivében a reménnyel - a sors nem lehet oly kegyetlen, hogy megfossza a lila-fehér kedvenceket életük nagy álmától.

- Amikor a Tüzér utcai pályához érkeztünk, már állt a balhé! Az ügyeletes tiszt Komora Imre volt - ma a Honvéd labdarugó edzője - aki biztonsági okokra hivatkozva nem akarta beengedni a

A dinamika és a lendület jól látható a képen.

A sáncoló kezek mellett nem könnyü ellőni a labdát.

debrecenieket. Azok erre feldühödve már-már ostromra készülődtek. A helyzetet szegény Szőnyi János a TV akkori kitünő sportriportere mentette meg, aki azt mondta, hogy amennyiben kizárják a vendégek szurkolóit ő országos botrányt fog csapni. Erre végül intézkedtek és mindenki bejöhetett.

- A mérkőzés előtt amikor láttam a sok jó játékost a tulodalon kicsit megingott az addigi önbizalmam. Elszántam melegitett a másik térfélen Széplaki "Szepi" és Verőczy a két kapus meg a többiek: Kovács Peti, Buday, Kenyeres, Tifinger, Füzes Gyula, Hertelendy mind-mind kitünőség a maga posztján. Aztán elkezdődött az öldöklő küzdelem. Szinte végig mi vezettünk de azt hiszem sohasem győztünk volna ha nincs velünk az a kétezer hazai szurkoló, akik olyan hangulatot varázsoltak oda, hogy otthon

érezhettük magunkat. A Honvéd kézilabda tudása több volt, mi viszont iszonyatos elszántsággal vetettük magunkat a küzdelembe. A végeredmény hallatlanul igalmas csatában 22-21 lett a javunkra.

Az ünneplésnek több szintere volt, A diadalittas szurkolók a meccs után majdnem meztelenre vetkőztették kedvenceiket, majd a tömeg énekelve vonult a Nyugati pályaudvarig. A különvonat minden kocsiját telerajzolták krétával és valahány állomáson megállt a szerelvény örömtáncot lejtettek a füstös peronokon. Debrecenben nem várt meglepetés érte a drukkerhadat. A D.Dózsa játékosai és vezetői miután autóbuszukkal jóval előtt hazaérkeztek az állomáson virágcsokrokkal és tapssal köszöntötték szurkolóikat, köszönték meg a győzelem kivivásához nyujtott nagy-nagy segitségüket. Példátlan szép gesztus volt. Az ünneplő menet - rendőrautók biztositása mellett - megindult a Vörös Hadsereg utján a Kossuth tér irányába. A házak ablakaiból integettek az emberek a boldogan vonuló, éneklő, bajnokcsapatot éltető tömegnek, melynek élén ott haladtak a "hősök" is.

- Életem leggyönyörübb napja volt és azt hiszem ettől kezdve kár arról beszélni, hogy megérte vagy sem Debrecenbe jönnöm. Ennél szebbet nem tudom, hogy olimpiai bajnokok kaptak-e, pedig hát egy ott kivivott győzelem mégis csak nagyobb produktum. De az este Debrecenben olyan volt amiért mindent érdemes megcsinálni egy sportolónak. Valamennyi mozzanata örökre megmarad életemben. Ahogyan végigvonultunk a főutcán, aztán a Gambrinus-közben valahogy egy asztal tetejére állitottak és mint Kossuth Cegléden

ugy kellett szólnom a tömeghez. Végül ott egy koronát tettek a fejemre, mivel gólkirály is lettem. Tömve volt a kis átjáró utca, Aztán huszonkétszer feldobtak a magasba, ami huszonkét halálfélelem volt. Az Aranybika előtti sarkon Molnár Tibort is feldobták a srácok. Szegény Tibornak világéletében tériszonya volt, hát elképzelheted mit élt át... A Kinizsi sörözőben Sárközi került a légtérbe, ráadásul olyan szerencsésen, hogy a feje telibe találta a mestergerendát. A "cigány" nagyot koppant, azután elhallgatott...

A Csapó utcán már legalább háromezerre duzzadt a társulat és vittek bennünket a vállaikon a Dózsa pályára. Utközben elveszett cipőm, vagyis a papucsom. Több százas szavalókórus tudatta a hirt: "El-ve-szett a pa-pucsa! El-ve-szett a pa-pu-csa! Fél óráig keresték, majd jöttek, hogy: "Meg-van a pa-pucs! Meg-van a pa-pucs! Minden mozzanatra emlékszem és csak azt tudom mondani, hogy ha ez hiányozna az életemből, akkor sokkal szegényebb lennék. Egész évben éreztem azt, hogy mennyire szurkolnak az emberek, mennyire várják, hogy sikerüljön a bajnokság. Éreztem a szeretetüket lépten nyomon ami nagyon jól esett. Olyan atmoszféra teremtődött, ami ma már sajnos emlék, pedig a szurkolókat tüzbe lehetne hozni mert Debrecennek nagyon jó a közönsége. Kivánom a maiaknak, hogy ismerjék meg mielőbb a bajnokok és a közönség egymásra találásának ezt a csodálatos varázsát.

A Varga-féle szabaddobás

A bajnokság kivivásában Varga Pistának főszerep jutott, ezt még azok sem vitatják akik esetleg kevésbé kötődnek érzelmileg személyéhez. A győzelmek egyik fontos és korszakalkotó eszköze volt a közvetlen, vagy egyszerübben Varga-féle szabaddobás. Eredményes volt, ujszerü volt és rendkivül látványos. A sportág történetében először Varga alkalmazta ennyire céltudatosan és hatékonyan az ellenfelek, különösen a kapusok idegeit felőrlő fegyvert. A torna sportágban egy-egy eredeti elemet megalkotójáról, első alkalmazójáról szoktak elnevezni. Ugy hiszem a kézilabdázásban is célszerü lenne meghonositani hasonló hagyományt. Azóta is sokan próbálták megfejteni a titkát és megalkotni az ellenszerét, ám ugy tünik mindeddig sikertelenül.

- Csak azt tudom mondani, hogy ez számomra valahol végtelenül egyszerü. Van egy alapvariáns és aztán szinte végtelen lehetőség a változtatásokra attól függően, hogy miként reagál a védő és a kapus. Én ugy érzem, ez egy végtelenül hasznos és eredményes befejezési mód. Most már a technika segitségét is igénybe veszik és az NSZK-ban - például külön edzői Team-ek alakultak - hogy a többféle szögből rögzitett video felvételeket kielemezzék és közösen találják meg a védekezési lehetőségeket. Hogy az mennyire sikerült, vagy sem arra talán a legjobb példaként a Handball Woche c. nyugatnémet szaklap irását hoznám fel, amelyben azt irták nemrégen, hogy ...ez a magyar alaposan megkeseriti az edzők

dolgát a sajátos szabaddobásaival.

Annak idején amikor ehhez a Honvédban hozzákezdtem az akkori edzőm Dékán Rezső még le is torkolt, hogy mi a fenét akarok én ezzel a marhasággal, hát ilyen nincs is a kézilabdában. Edzések után a sötétben gyakorolgattam. A pálya mellett volt egy büfé, ahol Simon Janiék, a kosarasok már javában sörözgettek. Én meg puffogtattam. Egyszer Simon már nem birta nézni és lekiabált:" Mit csinálsz itt Pityukám, meg vagy őrülve?" Érdekes, hogy először pontosan a Debreceni Dózsa ellen próbáltam ki. Az első félidőben rádobtam háromszor és mind bement. Utána odajött Dékán és azt mondta: "Te Pista, nem is olyan rossz ez! Hogy is csinálod?" Utána már megengedte, hogy gyakoroljam és alkalmazzam és egyre **többször hoztam** vele meccseket. De képzeld el, hogy ha az a

Ketten - egy ellen

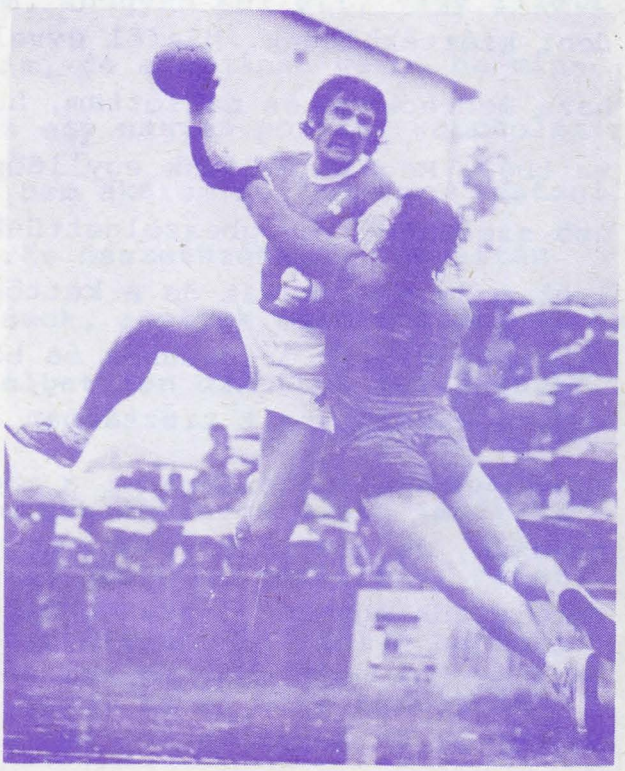

A pécsi Kolszár kellemetlen ellenfél volt.

három ott és akkor nem sikerül, vagy kapufa lett volna netán a kapusba lövöm? Lehet, hogy ma nincs is szabaddobás. Ha az nem megy be, az életben mégegyszer nem mertem volna rádobni, a Deka meg elüldözött volna a Honvédból. Be nem rakott volna többet a csapatba. Azt a hülye abonyit a szabaddobásaival.

A beszélgetés végéhez közeledve kisebb ünneprontást elkövetve egy kényes kérdésre kértem választ.A szurkolók ma sem tudják, hogy hitelt kell-e adniuk annak a szóbeszédnek amely az évek multával egyre terebélyesebben és szinesebben élezte ki a vélt vagy valós ellentétet közötted és egykori debreceni edződ Ökrös István között. Volt-e konfliktus és ha igen mi volt annak a lényege? Hogyan itéled meg ezt tiz év távlatából?

- Azért merem most ezt nyugodtan elmondani, mert vele már mindent kiértékeltünk. Másfél évvel ezelőtt szabadságra érkeztem haza Debrecenbe és hallottam, hogy Ökrös Pista is itthon van Kuvaitból. Megállapodtunk egy időpontban és egy egész napot - de szó szerint - végigbeszélgettünk. Én nagyon-nagyon pozitivnak itélem az ő munkáját de a kettőnk viszonyát is. Azt hiszem az embernek kicsit öregebbnek és bölcsebbnek kell lennie ahhoz, hogy a kapcsolatait tisztábban lássa. Érettebnek kell lenni, hogy megtanuljuk elfogadni a másik tévedését is, hogy ne csak mondjuk, de ugy is érezzük, hogy nics ember hiba nélkül. És feltételezzük egymás jó szándékát, ami sajnos annak idején egyszer-kétszer nem volt meg. Bennem sem. Ha a mai fejemmel dolgozhatnék együtt az Ökrössel, akkor még annyi problémám sem lenne, pedig

hidd el nem volt olyan sok! Jó lett volna ha annyi sem lett volna! Mindketten arra jutottunk, hogy ha annyi eszünk lett volna mint most, akkor talán még ma is együtt dolgoznánk és nem egy, de sokkal több bajnoki győzelmet ünnepelhetnénk. Nagyon kellenes napot töltöttünk el és ugy érzem semmi függő kérdés nem maradt közöttünk. Pista pozitiv egyénisége az egész magyar kézilabdának, aki kitünően tudott oktatni technikát és taktikát, mindennel tisztában volt és elég kőszivü tudott lenni amikor arra volt szükség. Mint ember és pedagógus igényes volt mindenben. Annak nagyon örültem, hogy most elmondta: évek kellettek ahhoz, hogy megtudja végül is én őt soha nem csaptam be. Ugy érzi, akkor őt nem egy esetben "félrevitték". Sajnos nekem megvolt az a hibám, hogy ha valós vagy vélt sérelem ért, akár az edző részéről, akkor nem ugy szóltam vagy reagáltam, ahogyan kellett, vagy illett volna. Ebből fakadtak konfliktusaim, de alapjában véve, ha mindent beteszünk a kalapba, akkor ez egy nagyon pozitiv kapcsolat volt. Hangsulyoznám, hogy én most nem akarom rózsaszinre festeni a dolgokat, mert tényleg voltak erős összetüzéseink, de aztán tisztáztuk és azok a kis fenntartások, amelyek megmaradtak, azokat az idő mosta el, vagy ezen a beszélgetésen oldottuk fel egyszer és mindenkorra.

Az NSZK-ban befejeződött a bajnokság és Varga Pista ismét valami meglepőt produkált. Elnyerte az abszolut gólkirályi cimet, ami azt jelenti, hogy valamennyi osztályban /11/ folyó bajnoki küzdelmeiben a legtöbb gólt dobók közül is az élre került 245

találatával. Talán ennek is köszönheti, hogy augusztus elején Hollandiában magára öltheti az Európa-válogatott mezét. A szuper csapatba olyan játékosok kaptak meghivást - Kovács P. és Őri P., Wunderlich, Klempel és mások - akiknek a játéka látványosságot jelent, élményt nyujt a közönségnek. A hivatásos szerződését pedig ujabb egy évre hosszabbitották meg. A 42 éves Varga játéktudása és játékszeretete szinte semmit sem kopott. A világhirü szabaddobások most is utat találnak a legkiválóbb csapatok és kapusok hálójába. Beszélgetésünk végeztével amikor elköszöntünk egymástól nem hagyott nyugodni egy gondolat. Arra vajon ki adhatna választ, hogy a debreceni bajnokcsapatban, Vargában és a többiekben mennyi érték maradt még örökre kihasználatlanul?

Játékosból – ügyvezető elnök

A sportban nem ritka, hogy egy játékosból sportvezető lesz. Ez történt Gottdiener László esetében. A balkezes jobbszélsőtől a kapusok bizony rettegtek, hiszen nagyon erős lövése volt. Az ellenfelek is nemegyszer kékfoltosan mentek a mérkőzés végén zuhanyozni.

"1967-ben az Építők csapatából igazoltam a Debreceni Dózsába. Tizenkét éven át játszottam az NB-I-es együttesben. Tagja volta a diadal menetnek, amely a hetvenes évek közepétől tartott 1980-ig. Felejthetetlen emlék a bajnokság megnyerése és a közönség önfeledt ünneplése. Játékos pályafutásom során végigjártam a válogatottság lépcsőfokait. Az ifjusági, junior, felnőtt B után nyolcszor szerepeltem az A együttesben. Hogy miért nem többször? Ez a kérdés

A szigoru szélső és a tatabányai Sándor párharca.

számtalanszor átvillant az agyamon. Tulajdonképpen a család és Faludi Mihály személye volt a kulcspont, amiért lemondtam a kerettagságot. Nejem a Dózsa székházban dolgozik. Egy fiu és egy leány gyermekünk van. A sportolás mellett elvégeztem a főiskolát.

Tisztában vagyok azzal, hogy nem lesz könnyü feladatom. Elődöm, Molnár Tibor elvtárs hosszu időn át vezette a lila-fehéreket, sok szép sikert elérve. Most már ugy gondolom, látom, nehezebb ez mint eleinte hittem volna. Szerencsénkre a mögöttünk lévő anyagi bázis - a nyomda - megfelelő hátteret biztosit az elvégzendő munkához. A kézilabda csapat, hát valljuk meg őszintén, eléggé siralmasan játszik az idei bajnokságban. Árva Csaba edző irányitásával több, mint husz fiu van az NB-I-es keretben, de képességekben a többség még elmarad a legmagasabb osztály szinvonalától. Az igazsághoz hozzátartozik, hogy amig a fényes sikerek jöttek, szép csendben mindenki megfeledkezett az utánpótlás vonal tervszerü munkájáról. Ma egy kiépitett edzői "legénység" igyekszik pótolni a hiányosságokat. Itt van például Váczi Sándor aki a Sportiskola edzője. A tavalyi esztendőben az Országos Ifjusági Bajnokságon harmadik helyet ért el a csapattal, ami eddig még nem fordult elő az egyesület történetében. Idén akadt néhány balul sikerült összecsapásuk, de még az egész őszi idény hátra van.

El kell ismernem, hogy az elkövetkezendő egy-két év bizony nagyon keserves lesz. A csapatot erősiteni, ez az elsődleges célkitüzésünk. Egy olyan multtal rendelkező szakosztálynál, mint a

kézilabda nem szabad a kiesés küszöbén táncolnunk. Számitok elsősorban dr. Varga Imre SE elnök több évtizedes sportvezetői tapasztalatára és a régi játékostársaimra, a Hamzákra, Makádi Tibire, dr. Debreczeni Lajosra, dr. Anderkó Imrére, Ferenczi Istvánra és a többiekre, hogy a közös összefogással vissza tudjuk hozni a régi hangulatot a pályára, a mérkőzésekre. Mert ismerjük el, a nézők nagyon elpártoltak tőlünk az utóbbi időben, ami érthető, mert a fiuk kevés örömet szereznek a szurkolóknak.

A Hazafias Népfront megyei titkára dr. Alberth Béláné a Baráti Körünk elnöke, helyettese Lukács László, akivel együtt voltunk a bajnok csapat tagjai. Nekik sokat köszönhetünk, nagyon szivükön viselik a kézilabda sorsát, éppugy, mint a megyei Rendőrfőkapitányság vezetői.

Önmagamról annyit szeretnék még elmondani, amit csinálok, azt

A gólért meg kell szenvedni.

A dolgos hétköznapok után lehetett a babért learatni.

csinálok, azt tisztán, becsületesen akarom végrehajtani. Nagy lelkesedéssel kezdtem az ügyvezető elnöki poszt feladataihoz. A kézilabdázással kiemelten fogok foglalkozni, de ez nem azt jelenti, hogy a többi sportágról megfeledkezem.

Végül is miért jöttem vissza, hiszen a bajnoki találkozók eredményeiről is csak az ujságból értesültem? Azért, mert a LILA-FEHÉR szinnek varázsa van a számomra, nekem nagyon sokat jelent a mai napon is, nemcsak a "régi szép időkben".

Nehéz ilyen szavak után bármit is mondanom. Talán annyit jegyeznék meg, ha a játékosokra is átragad az ilyen klub szeretet, akkor a nézőtéren sem kétszáz szurkoló fog csendben nézelődni, hanem ujra eljönnek a csalódott emberek is. Mert ha a csapat ki is kap nem mindegy hogyan teszi. Ha egymást szidják, pedig maguk is hibáznak az biztos, nem szolgálja az előremenetetlt. De ha küzdenek, már a pályán egymást buzditják, akkor nemsokára megint felvirágzik a Debreceni Dózsa. De, ehhez előbb néhány játékosnak szemléletet kell változtatnia.

Savanyú jubileuma

A közönség Savanyuként ismeri a debreceni kézilabda történelem egyik legsikeresebb kapusát, Szabó Istvánt. Tagja volt 26-szor az utánpótlás válogatottnak, 9-szer a felnőttnek és a Dózsa négy éven át tartó diadal menetének. Szép jubileumhoz érkezett, hiszen 25 éve igazolt játékos, ebből 21-et töltött a Debreceni Dózsában.

Közben családot alapitott, három gyermekük született. István 11, Sára 7, a kis Péter 2 éves. Lehet, hogy valamelyikükkel ta-

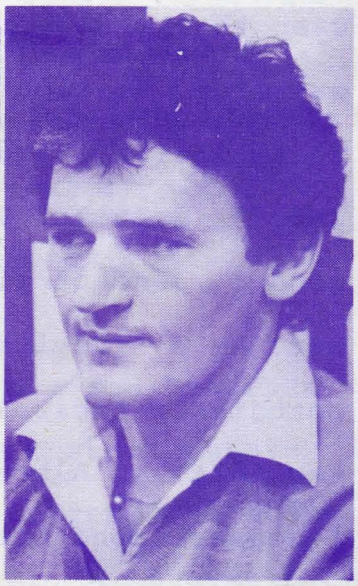

Szabó jól zárta a rövid sarkot a PMSC-sek ellen.

lálkozunk egyszer a kézilabdapályán? Sose lehet tudni.

A játék szeretetére Nagy Jenő bácsi nevelte, az akkor, 1953-ban 13 éves fiut. Itt tanulta meg a sportág alapjait. Jenő bácsi mint ember is példaképe volt a kis Savanyunak.

Két év mulva került az NB-II-es DVSC-hez, ahol együtt játszott a két Makádival, a három Hamzával és Nánási Pállal, hogy csak az ismertebb neveket emlitsük. Korengedéllyel védhetett - első edzéstől kezdve kapuban áll - a kieső vasutasok között. A társak zöme átkerült a D.Dózsába, ő az MGM-be akart menni, d' nem adta ki egyesülete. Egy év kivárás után, behivták katonának és a belügyi együtteshez került. Az NB-II-es bajnokságot megnyerték, itt védett Szabó Pista, dr. Rácsai Lajossal és Kertész Lajossal. Érdemes felsorolni a kapusokat, akikkel meg kellett küzdenie a csapatba kerülésért, vagy akiket tanitott a "mesterségre" a 21 év során. Az előbb emlitett két néven kivül: dr. Hoffman László, Pócsi Attila, Biró Imre, Medgyessy Sándor, Maleczki Péter, Bene Imre és Szatmári János. Utját egyengető edzőire ma is hálával gondol. Jenő bácsi mellett Ökrös Istvánnak köszönhet a legtöbbet. Az ő irányitásuk alatt fejlődött sokat, igy 1972-ben Gottdiener Lacival /jelenleg ügyvezető elnök/ válogatott kerettag lett. Az Albrecht Miklós által vezetett nemzeti hetesben kilencszer léphetett pályára. Időközben Faludi Mihály vette át a szövetségi kapitány posztját és a debrecenieket /Süvöltőst és Vargát is/ mellőzni kezdte. Köztudott, hogy Faludinak Debrecenben egy ominózus Dózsa - Vasas mérkőzést követően kellemetlen pillanatai voltak és ezt sohasem tudta megbocsátani, végül is a játékosok itták a levét haragjának.

Savanyu biztos kiutazónak tünt a VB-re, ekkor azonban megbetegedett. Az edzőtáborba gyenge erőnléttel került vissza - életében először könnyitést kért, de elutasitották, erre összecsomagolt és hazament. /Utólag elhamarkodottnak véli döntését./

Jöttek a diadalévek, 1974-75-76-77. A csapat megerősödött, sorra aratta a szép sikereket. Bajnok 1975-ben a DEBRECENI DÓZSA. Nagy küzdelem az utolsó előtti bajnoki találkozón, idegenben a Honvéd ellen. Ökrös tanár ur egy büntetőt védeni küldte be Savanyut, közben Molnár Tibor ügyvezető elnök azt mondta: "Tedd fel a pontra az i-t"- neki ez volt a szavajárása. Sikerült háritania a hetest, a csapatnak megnyerni a meccset. A játékosok busszal érkeztek haza, a szurkolók vonattal jöttek. A Dózsások a Nagyállomáson várták a lelkes drukkereket, akik a fiukat a vállukon vitték évgig az Aranybikáig. Megálltak a villamosok, éljeneztek az emberek. Az itthoni Pécs elleni utolsó bajnokin T I Z E Z E R őrjöngő néző előtt játszottak. A lefujást követően, mindent letéptek a Dózsásokról. Pista szerencsére két fürdőnadrágot vett fel, mert egyet elvittek ereklyének. Ujra vállakon utaztak végig, csak most a Csapó utcán.

A BEK első fordulójában kiverték a Szófiát, a második körben a dán Fredericia ellen elvérzett a csapat. Egy hosszu Nyugat-európai tura utolsó mérkőzése volt ez. Fáradt, görcsös az egész társulat - ennyi a rövid jellemzés a balsikerről. A következő években a bajnoki 2.,3. hely és az MNK megnyerése ötvözte sikereiket. A nagy csapat hátterében nem forditottak elég energiát az ifikre, és a kiöregedők helyére nem tudtak megfelelő helyettest állitani. Ekkor jött az a váratlan bejelentés, miszerint

Ökrös tanár ur - máig sem tudni pontosan miért - nem dolgozik tovább a csapatnál. Ezzel aztán, szép lassan széthullott az "aranycsapat".

Pista játszott tovább, de már közben átvette a DSI serdülő koru együttesének edzőségét. A mai NB-I-es Dózsában - a keze közül került ki - Kiss, Fekete, Bene kerettagok. A Debreceni Állami Gazdaság megyei felnőtt bajnokságban játszó férfi csapata volt, edzőségének következő állomása. Itt szrepelt többek között: Kemény, Ferencz, Benyáts, Pócsi és Gottdiener. A DÁG bajnok lett, de az osztályozón szó szerint kiejtették őket. Jött egy kellemetlen derékfájás, ami miatt be akarta fejezni a sportot. Az NB-I-B-s Hajduszoboszlói Gázláng hivta védeni, majd rövid időn belül átvette az edzések irányitását is, de gyenge játékosállománnyal biró gárda kiesett a másodosztályból. A Dózsában eközben személyi változások történtek, hiszen Biró bevonult a Honvédba, Bene elment a D.Medicorhoz. A belügyiek megkeresték, hogy segitse ki őket. Ilyen kérésnek nem tudott ellenállni, beállt ujra Medgyessy mellé, a lécek közé. Rövid időn belül Bene visszatért, Maleczki átigazolt, közben a fiatal, tehetséges ifjusági válogatott Szathmári csatlakozott a kerethez. A kapusból - kapusedző Árva Csaba vezetőedző segitő partnere lett a csapat felkészitésében. A szekér döcög ugyan, de biznak az elvégzett munka hasznosságában.

Ja, és majdnem elfelejtettem! Miért lett a beceneve Savanyu? Molnár Tibor, a "keresztapja" még kisfiu korában, az állandóan vigyorgó Szabó Pistát megkérdezte: "Mit savanyogsz?" Igy ragadt rajta a Svanyu név.

Mindig sportszerűen,
ahogy egy csapatkapitányhoz illik

„Úgy érzem, hogy társaim hallgattak rám”

Dr. Süvöltős Mihály, az 1975-ös bajnokcsapat legendás kapitánya 1949. augusztus 29-én született Ujlétán. Mindössze csak két évet töltött a Debrecen közeli községben, majd családjával Debrecenbe került. A Petőfi Általános Iskolát és a Fazekas Gimnáziumot végezte el, majd a Debreceni Orvostudományi Egyetemen szerzett diplomát. A családos - kislánya Zsuzsa 10 éves, kisfia András 5 éves, fele-

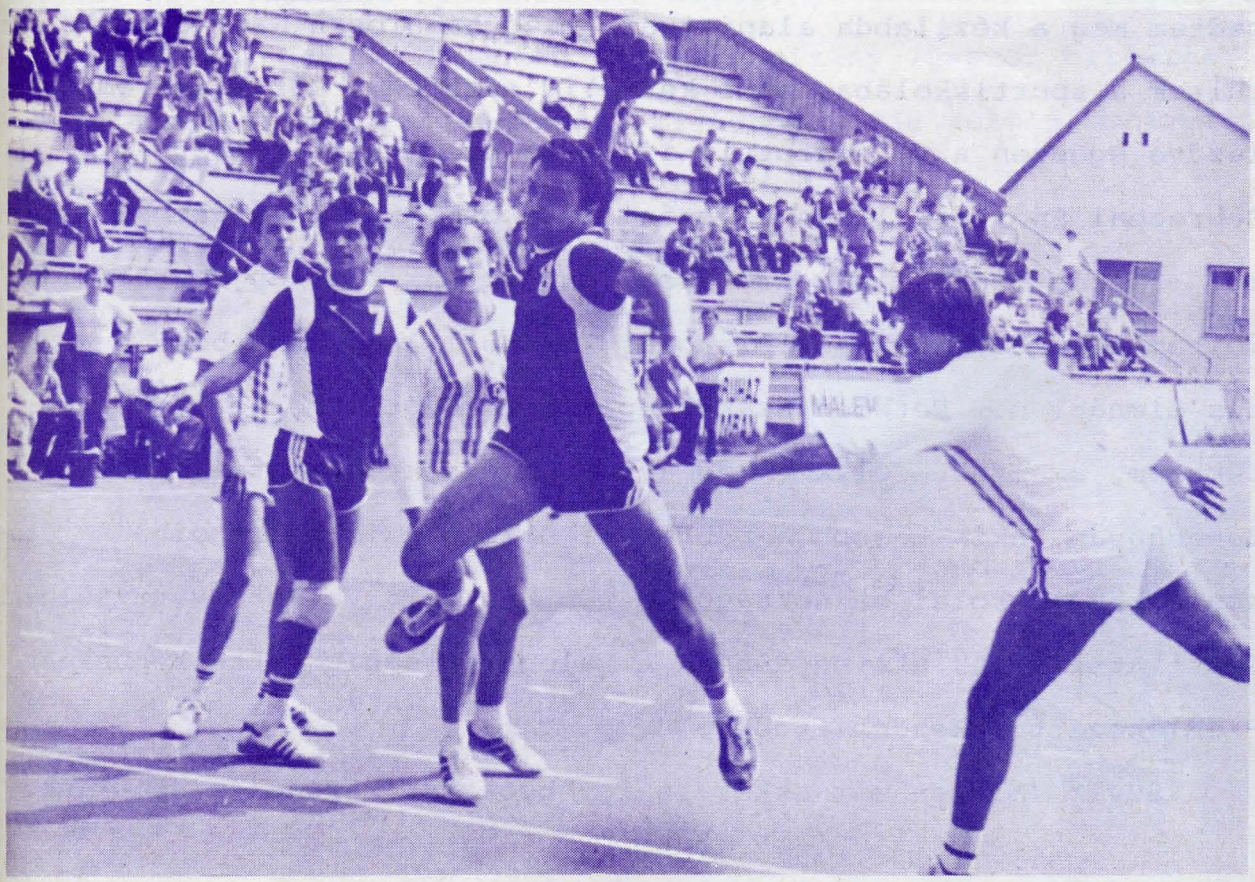

Süvöltős kapura lő, a többiek nézik.

sége dr. Csapó Ildikó belgyógyász- igazságügyi orvosszakértő fiatalember, jelenleg a Hajdu-Bihar megyei Rendőr-főkapitányság orvosi hivatalában dolgozik orvos századosként.

Mielőtt sportpályafutásának részletezésébe fognánk, érdemes megemliteni, hogy már eddig is számos elismerés birtokosa, hiszen az 1976-os montreali olimpiai szereplése után belügyminiszteri dicséretet kapott, majd a KISZ Központi Bizottságának Dicsérő Oklevelét is elnyerte és a Közbiztonsági Érem ezüst fokozatának birtokosa. 1981 óta párttag és jelenleg a Debreceni Dózsa kézilabda szakosztályának vezetője, ráadásul ugy, hogy a csapat 1985 évi tavaszi mérkőzésein is aktiv szerepet vállalt még mint játékos.

- 12 éves koromban Fogarasi József testnevelő tanár óráin ismerkedtem meg a kézilabda alapjaival, majd hamarosan Nagy Jenőhöz kerültem a sportiskolába, ahol két évig edzettem. Már kiskoromtól kezdve egészen a válogatottig irányitó szerepkört töltöttem be. A Debreceni Sportiskolában ifjusági játékosként - most már bevallhatom - kezdetben hamis igazolással játszottam, hiszen fiatalabb voltam a többiektől, Középiskolás koromból legszivesebben a Fazekas Gimnázium - Bethlen Szakközépiskola közötti mérkőzésekre emlékszem, amelyekre olykor még a DVSC csarnok is megtelt nézőkkel. Jónéhányan, akik később a Debreceni Dózsában is szerepeltünk, ezeken a középiskolai bajnokságokon tüntünk fel. Velem együtt például Pócsi Attila is, aki ugyancsak a válogatottságig vitte kapusként. - emlékezett a kezdeti időkre.

"Süvi" /hiszen már akkor is igy becézték társai/ a sportisko-

lából az akkor még létező DASE ifjusági csapatába került, ahol két évig szerepelt és 16 éves korában már az NB II-ben is szóhoz jutott. Élete igazi fordulatot vett 1966-ban, amikor a Debreceni Dózsa bajnokságot nyert az NB II-ben. Az év őszén igazolták le a tehetséges irányitót, aki a következő év tavaszától már élvonalbeli játékosnak vallhatta magát. Az Ózdi Kohász ellen a Debreceni Spartacus pályán mutatkozott be először az NB I-ben, amit sosem felejt el, hiszen két gólt dobott az ellenfél hálójába.

Érdemes egy uj bekezdést nyitnunk arra a célra, hogy a kiváló sportoló eredményeit felsoroljuk. Dr. Süvöltős Mihály dicsőséglistáját megirigyelhetik a mai debreceni játékosok, hiszen a mindig szerény és végtelenül sportszerüen küzdő, higgadtságát a legkiélezettebb mérkőzéseken is megőrző csapatkapitány 75-ször ölthette magára a magyar válogatott mezét, 1976-ban tagja volt a montreali

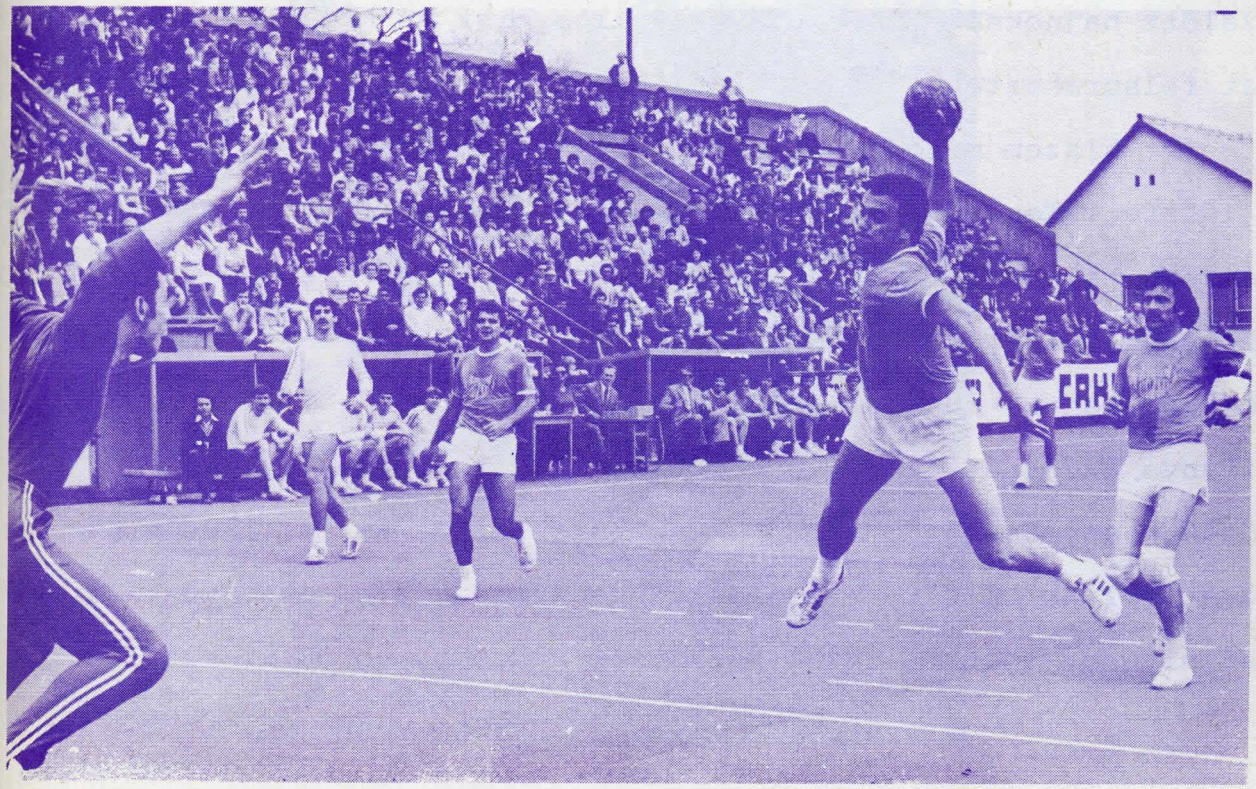

A lerohanásos inditást góllal fejezi be Süvöltős dr.

olimpián 6. helyen végzett magyar csapatnak. 1975-ben a D.Dózsával magyar bajnokságot nyert, de a bajnoki ezüst és bronzérem sem hiányzik vitrinjéből. 1978-ban a Magyar Népköztársasági Kupában győztes csapatot is irányitotta. A bajnoki és kupagyőzelem természetesen a debreceni belügyi gárdát nemzetközi szereplésre jogositotta, igy "Süvi" is a debreceni kézilabda sport egyik reprezentánsaként képviselhette hazánkat a Bajnok Csapatok Európa Kupájában és a Kup Győztesek Európa Kupájában. Sőt, a magyar válogatott szineiben 1979-ben a dániai, 1980-ban a spanyolországi világbajnokságról sem hiányzott.

Májusi beszélgetésünk alkalmával mégis legszivesebben azokra a mérkőzésekre emlékezett, amikor a D.Dózsa Mikes Kelemen utcai "katlanjában" olykor több mint hatezer ember biztatta őket és a lelkes szurkoló tábor bátoritásának nagy szerepe volt abban, hogy 10 évvel ezelőtt bajnokságot nyert a világklasszist és még néhány válogatottat felsorakoztató gárda Ökrös István edző utmutatásai szerint.

- Azt hiszem minden poszton kiemelkedő tudásu játékosaink voltak - idézte véleményét az akkori csapat tagjairól. - A támadások nagy része a bal oldalra épült, Sárközivel és Varga Pistával igazán értük egymást játék közben. Gottdiener és Lukács pedig keményen és jól védekeztek mögöttünk. Én Hamza József után voltam a csapat kapitánya 1973-tól 81-ig. Ugy érzem társaim hallgattak rám, jól kijöttünk egymással. Persze nem voltunk egyformán kezelhetők, de közösek voltak céljaink, hiszen mindannyian győzni akartunk. Általában higgadt voltam, de ha fáradtság gyötört, velem is előfordult,

hogy megfeledkeztem magamról. Ilyen persze nem jöhetett szóba, ha idegileg és fizikailag is kipihentem magam. Főleg a pályafutásom elején történt velem, hogy elvesztettem a fejem a forró légkörü találkozón.

Süvöltős Misi szólt az együttes sikereit meghatározó két "munkatársáról", Ökrös István edzőről és Varga Istvánról, a világválogatott átlövőről is.

- Szerettem Ökrössel együtt dolgozni, legfőbb erénye volt, hogy fanatizálni tudott. Különösen engem, hiszen elhitette velem még egyetemista koromban, hogy válogatott is lehetek. Amit felírt nekem, tudta, hogy megcsinálom, egyszer például az ügyetlenebb kezemmel irtam, étkeztem és minden egyebet csináltam, csakhogy ügyesedjen.

A repülő doktor

Sokszor önszántamból reggel 6 órára bejártam a Kossuth Gyakorló Gimnáziumba, ahol Ökrös Pista várt és együtt gyakoroltunk. Azt hiszem rengeteget köszönhetek neki, amiért valóban többszörös válogatott lehettem.

Vargáról a következőket vallja: - Ilyen jó adottságu sportolóval rajta kivül még nem találkoztam. Szerintem minden sportágban válogatottságig juthatott volna, gyors, robbanékony, hajlékony volt. Figyelt játék közben, mindig győzni akart és a valaha élt legsokoldalubb átlövőnek tartom.

Szerettel és tisztelettel beszélt ezenkivül a többiekről is, de a mostani csapattal kapcsolatban már nem volt sok emlékezni valója. A 180 cm magas, 1975-ben 77 kilogrammos testsulyu, azóta viszont már 9 kiló felesleget felszedett, de még mindig kiváló lábmunkával rendelkező, szemfüles, jó reflexü irányitó játékos az 1985 tavaszán játszott bajnoki mérkőzéseken is nemegyszer csapata legjobbja volt. Ki tudja hányadik virágzását élte és ki tudja hányszor fog még az együttes rendelkezésére állni, ha hivják. Ő, az egykori bajnokcsapat elnyühetetlen, örökmozgó, a minden körülmények között kitartó hirmondója, aki hamarosan már valóban végleg elköszön játékosként a kézilabda pályáktól, de szakosztályvezetőként reméljük sokáig a D. Dózsa rendelkezésére áll.

A bajnokcsapat nyomdokain rögös az út

A Debreceni Dózsa lassan, de új együttest épít

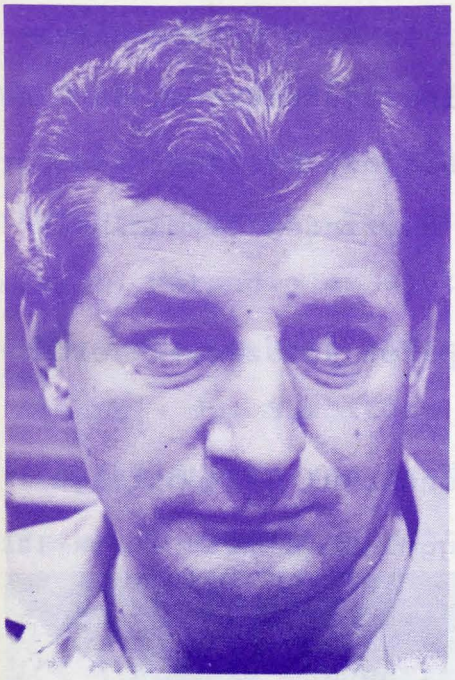

Árva Csaba arca gondterhelt. Persze ilyen idény után nem lehet rajta csodálkozni.

Árva Csaba, a Debreceni Dózsa NB I-es férfi kézilabdacsapatának harminckilenc éves edzője, nagylétai születésü. Néhány éves korában innen költözött szüleivel Debrecenbe, ahol általános és középiskolát végzett és itt ismerkedett meg a kézilabda sportág tudnivalóival is. A DVSC NB II-es csapatában is szóhoz jutott. Később Dunaujvárosban kohó- és gépipari müszaki főiskolát végzett, egy évig a Dunaujvárosi Haladásban, utána pedig a Dunaujvárosi Kohász - akkor még - megyei I. osztályban, majd NB II-ben szereplő gárdában ›an

játszott. Többnyire beállós volt és tiz évig sportolt aktivan. Ha
mincéves korában kezdte edzősködését a Dunkaujvárosi Kohász serdü
és ifjusági csapatában. Majd a felnőtteket irányitotta, akiknek
1981-83. között volt a trénere. A dunaujvárosi sportiskolások négy
szer országos ifjusági bajnokságot nyertek. Érdekes epizód pálya-
futásában, hogy miután 1983-ban csapatát visszajuttatta az NB I-be
már az élvonalbeli csatákon nem ő ült a kispadon, hiszen - elsősor
ban családi okok miatt - Debrecenbe került a szintén élvonalbeli
lila-fehér belügyi csapathoz.

- Látta-e a tiz évvel ezelőtti bajnokcsapatot játszani? - érdek-
lődtem tőle.

- Természetesen, abban az együtttesben rendkivül jó adottságu
játékosok szerepeltek a csodálatos képességgel megáldott Varga Ist
vánnal az élen. Arról nincs értelme beszélni, hogy vajon az az e-
gyüttes miképpen szerepelne a mostani bajnokságban. Bizonyára jól
helytállna, bár meg kell jegyezni, hogy a mai kézilabdát másként
játsszák, a mostani játék dinamikusabb és még nagyobb állóképessé-
get igényel. Akkor több volt a klasszis és érdekes mód a magyar
kézilabda mégsem volt eredményesebb nemzetközileg, mint jelenleg.

- Ha már a jelennél tartunk, mi a véleménye a magyar kézilabda
nemzetközi összehasonlitásáról?

- A külföldiek magassági és erőfölényben vannak velünk szemben,
a mai kézilabdát az erős, magas, de egyuttal ügyes játékosoknak t
lálták ki, akik közel kétméteres termetüket meghazudtolva is képe
sek fürge, mozgékony játékra.

- Ön szerint melyik csapat játssza a legkorszerübb kézilabdát jelenleg hazánkban?

- Szerintem a Rába ETO, nagy jövőt jósolok nekik, bár a bajnoki cimre a Veszprémi Épitőket is esélyesnek tartom.

- A mai Debreceni Dózsa viszont sajnos egyelőre nem a dicső elődök nyomdokain halad. Az edző szemével minek tulajdonitja ezt?

- Sajnos az egyesületnél a bajnokság megnyerése után elhanyagolták a folyamatos utánpótlás-nevelést, mondhatni egy generáció kimaradt. Márpedig az uj tehetségek kibontakoztatása időt igényel, ehhez türelem kell. Emiatt jelenleg is csapatomban az idősebb játékosok - dr. Süvöltős, Szilágyi, Kordás - "huzzák a szekeret", óriási különbség van az NB I-es rutint és a képzettséget tekintve a régiek és a maiak között.

Akinek nem lehet szemrehányást tenni a csapat szerepléséért, az Szilágyi István.

Ujra csatasorba állt Süvöltős, de igy sincs lefutott mérkőzés

Árva Csaba 1983. december 1-től került a Debreceni Dózsához, vele a belügyi ilila-fehér gárda 1984-ben - épphogy elkerülve a kiesést - a 14 fős mezőnyben 12. lett, mig az idén az egyesület vezetése egy középmezőnybeli helyezést célzott meg. Viszont a férfi bajnokság tavaszi idényének befejezése után ugy tünik, hogy összeismét nagy küzdelmekre, kiélezett harcra számithat a csapat és nehéz lesz bennmaradnia.

- Hogyan lehetne segiteni a Debreceni Dózsán, s minek tulajdonitható az elődöktől való elmaradás?

- Érdemes lenne utána járni, hogy egy csapatra való jó játékos

miért távozott el Debrecenből. Gondolok itt a kapus dr. Hoffmann Lászlóra és Biró Imrére, s a mezőnyjátékosok közül Molnár Ferencre, Horváth Imrére, Homovics Zsoltra, Ferencz Rezsőre, Bogádi Ottóra, valamint Makaira. Nagy kár, hogy az egyesület és a város nem tudta ezeket a játékosokat itt tartani. Jó lenne elérni, hogy legalább a maiak itt maradjanak.

Az edző a csapatba fektetett munkában bizik és erről a következőket mondta.

- Remélem, hogy a kedvezőnek látszó őszi sorsolás miatt szeptembertől biztosabban tudunk pontokat szerezni mint tavasszal. Munkánkban vezérelvünk, hogy a holnapunkat nem szabad feladni a máért. Értem ez alatt, hogyha a mának élünk, akkor csak toldozgatni-foldozgatni kényszerülünk. Feltétlenül szüksége lenne a Debreceni Dó-

Szilágyit köszönti a válogatott szereplése alkalmából Horváth László az MKSZ elnöke

zsának három érett NB I-es játékosra, elsősorban egy irányitóra, egy jobbszélsőre és átlövőre. Átigazolási kisérleteink többsége kudarcba fulladt eddig, s mindaddig, amig nem sikerül kész élvonalbeli játékosokat leigazolnunk, a saját nevelésü sportolóinkra kell épitenünk. Biztos vagyok benne, hogy a most kibontakozó tehetségek közül néhányan két-három év mulva biztos csapattagok lesznek, csak fennáll a veszélye a jelenlegi feltételekkel annak, hogy az együttes esetleg addig kieshet. Örülnék, hogyha az egyesület és a város sportvezetése minden kapcsolatát kihasználná annak érdekében, hogy a belügyi gárdát megerősitsék. Ettől függetlenül a jelenlegi játékoskerettel is képesnek tartom a Debreceni Dózsát arra, hogy az 1985. évi bajnokságban a középmezőnyben végezzen és elkerülje a kiesést: Nagy munkát fektettünk a csapatba, sokat dolgozunk és ennek bizonyára meglesz az eredménye.

A legjobb feltételek között edzenek

A cselgáncsozók ontják az érmeket

A Debreceni Dózsa cselgáncs szakosztálya husz évvel ezelőtt alakult. Létrehozásában igen nagy szerepe volt Illés Mihálynak - aki a kezdeti időkben edző és versenyző is volt egyuttal, többek között nehézsulyban felnőtt magyar bajnokságot nyert -, valamint Fekete Zsoltnak, aki jelenleg a szakosztály vezető edzője.

A két fiatalember 1965-ban került Debrecenbe, Illés Mihály Tatabányáról költözött ide, Fekete Zsolt pedig a Testnevelési Főiskola elvégzését követően.

- Az alakuló ülésen háromszáz gyerek jelent meg, ami igen nagyszó volt akkor - emlékezett május végi beszélgetésünk alkalmával a vezető edző. - Az első tehetségek közül Vékony Tamás, Tündik László, Mester Attila ért el bajnoki helyezéseket, Hosszu Kálmán junior magyar bajnok lett /később az Ujpesti Dózsa szineiben a felnőttek között is nyert aranyérmet/. A tizennyolc éves Vass Barna is szerzett első helyet a juniorok országos versenyén. Öt generáció nőtt fel a mai napig a Debreceni Dózsában, és mintegy háromezer fiatal került kapcsolatba a sportággal - ecsetelte Fekete Zsolt.

Megtudtam tőle, hogy Vass Barna volt a szakosztály első magyar

bajnoka 1967-ben a juniorok 93 kilogrammos sulycsoportjában. Az első csapatbajnokságot 1970-ben a II. osztályu felnőttek nyerték, akik később 1978-tól 1984-ig megszakitás nélkül szerepeltek az élvonalban.

Az ifjusági CSB-ken a hetvenes években - 14-16 csapat között - mindig az első hat hely valamelyikét szerezték meg a debreceni fiatalok, akik tavaly és idén érték el legszebb sikerüket a csapatbajnokság megnyerésével.

A juniorok 1983-ban győztek a csapatbajnokságon, egy évvel később ezüstérmesek lettek, idén pedig ötödikek.

- Megalapitásunk után a szakosztálynak sürün kellett költöznie, hiszen nem volt állandó gyakorlóhelye. Majd 1970-től '75-ig a Szabó Kálmán utcában, a Petőfi Általános Iskolában kaptunk edzéslehetőséget, mignem nagy örömünkre tiz évvel ezelőtt a Mikes Kelemen utcai saját csarnokunk is megnyitotta kapuit, amelyben 1979-től - talán az országban a legjobb feltételek között - szakosztályunk önállóan gyakorolhat. Igy hat évvel ezelőtt teremgondjaink végképp

Sefcsik Sándor nincs irigylésre méltó helyzetben.

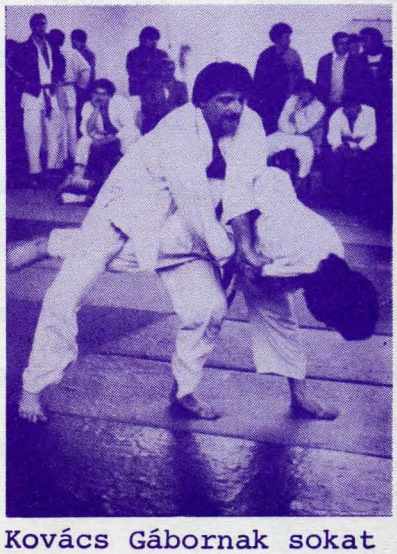

Kovács Gábornak sokat köszönhetnek a fiatalok, akiket felkészit a versenyekre.

megoldódtak, és a nyugodt készülődési lehetőségek az eredményekben is megmutatkoznak. Természetesen - folytatta Fekete Zsolt - kezdetben a vándorlás miatt, később a keret szükitése és egzisztenciális okok miatt jó néhányan lemorzsolódtak a szakosztálytól.

Fekete Zsolt - aki korábban tizenöt évig a Debreceni Orvostudományi Egyetem testnevelő tanára volt, három éve pedig a Kossuth Lajos Tudományegyetem hasonló tanszékén törődik az ifjuság egészséges életmódra nevelésével - büszke arra, hogy a Debreceni Sportiskola 1970-től üzemelő cselgáncs szakosztályában az egykori dózsás versenyzők vállalnak évről évre edzősködést.

A körülményekre visszatérve nem felejthetjük el, hogy a D. Dózsa Mikes Kelemen utcai edzőterme az egyik legmodernebb országos összevetésben, hiszen a padlófütéses csarnokban - amely mellett szauna is található - négy tatamin gyakorolhatnak a fiatal judosok. Manapság három edző, hatvan igazolt versenyzővel sulykoltatja az alapelemeket, akik közül a jelenleg katona Zöld György érte el az első jelentős nemzetközi sikert. 1978-ban az ifjusági Európa-bajnokságon ugyanis bronzérmes volt. Tavaly, 1984-ben Oláh Csaba a Szovjetunióban rendezett Ifjusági Barátság Versenyről tért haza a harmadik helyezettnek járó dijjal.

- Az előbb emlitetteken kivül Oláh István, Nyilas Tibor, Végh József, Sefcsik Sándor, Kovács Gábor, Kovács Ferenc, Kovács Attila, Tar Mihály, Fábián György, Németi Zoltán, Szilágyi János, Csősz Imre nyertek ifjusági junior vagy felnőtt országos bajnokságot. Szinte valamennyien tagjai - vagy voltak tagjai - valamelyik ma-

gyar válogatottnak.

Fekete Zsolt nem feledkezett el szólni arról sem, hogy a D. Dózsa cselgáncs szakosztálya fejlődő nemzetközi kapcsolatokat ápol, minden évben találkoznak versenyzői a vilniusiakkal és az ujvidékiekkel. Mostanában viszont az edzőket és sportolókat már az előttük álló ujabb célok foglalkoztatják, amelyek közül kiemelkedik a julius végén Debrecenben megrendezésre kerülő Ifjusági Barátság Verseny. Elsősorban a Debreceni Dózsa cselgáncs szakosztálya eredményeinek és élenjáró utánpótlás-nevelésének is elismerése, hogy Hajdu-Bihar megye székhelye kapta az IBV lebonyolitásának jogát.

- Az IBV-re készülő bő harminc fős magyar válogatott keretnek heten Debrecenből tagjai, közülük a 65 kilogrammban Kristóf Attila, a 60 kilogrammban Németi Zoltán és a 95 kilogrammosok sulycsoportjában Csősz Imre részvétele a legvalószinübb - folytatta a vezető edző. - Szakosztályunk célja, hogy versenyzői által nyolc nemzetközi pontot szerezzen az IBV-n.

Végül, de nem utolsósorban a vezető edző lényegesnek tartotta, hogy szóljon az iskolákkal és a szülőkkel kialakult jó kapcsolatról.

- Debrecenben, különösen a Péchy Mihály Épitőipari Szakközépiskola, a Mechwart András Gépipari Szakközépiskola, a Csokonai Gimnázium és a 127-es számu Ipari Szakmunkásképző Intézet tanitványai közül érdeklődnek legtöbben a cselgáncs iránt. A szakosztály célja minél több tehetséges fiatal felkutatása és kibontakoztatása. Ahhoz viszont, hogy Debrecenben tartsuk őket, néhány egzisztenciális

igényüket is ki kell a jövőben elégiteni. Jó lenne megfelelő alakulathoz irányitani őket, mig "angyalbőrben" vannak. A legjobbak megérdemelnék, hogy akár Debrecenben - folytatva edzéseiket és a versenyzést - szolgáljanak katonaként.

Másfél év alatt bajnoknőket is neveltek

A női cselgáncsozókat kezdetben a Dienes Egészségügyi Szakközépiskola patronálta. A dr. Skapinyecz József edző által irányitott társaságnak Hámori Csaba, az iskola igazgatója biztositott termet. 1983-ban - mivel igazi gazdájuk még nem volt - még csak Debrecen néven vettek részt a versenyeken. 1984 elején Molnár Tibornak, a sportegyesület elnökének közbenjárására az egészségügyi szakközép-

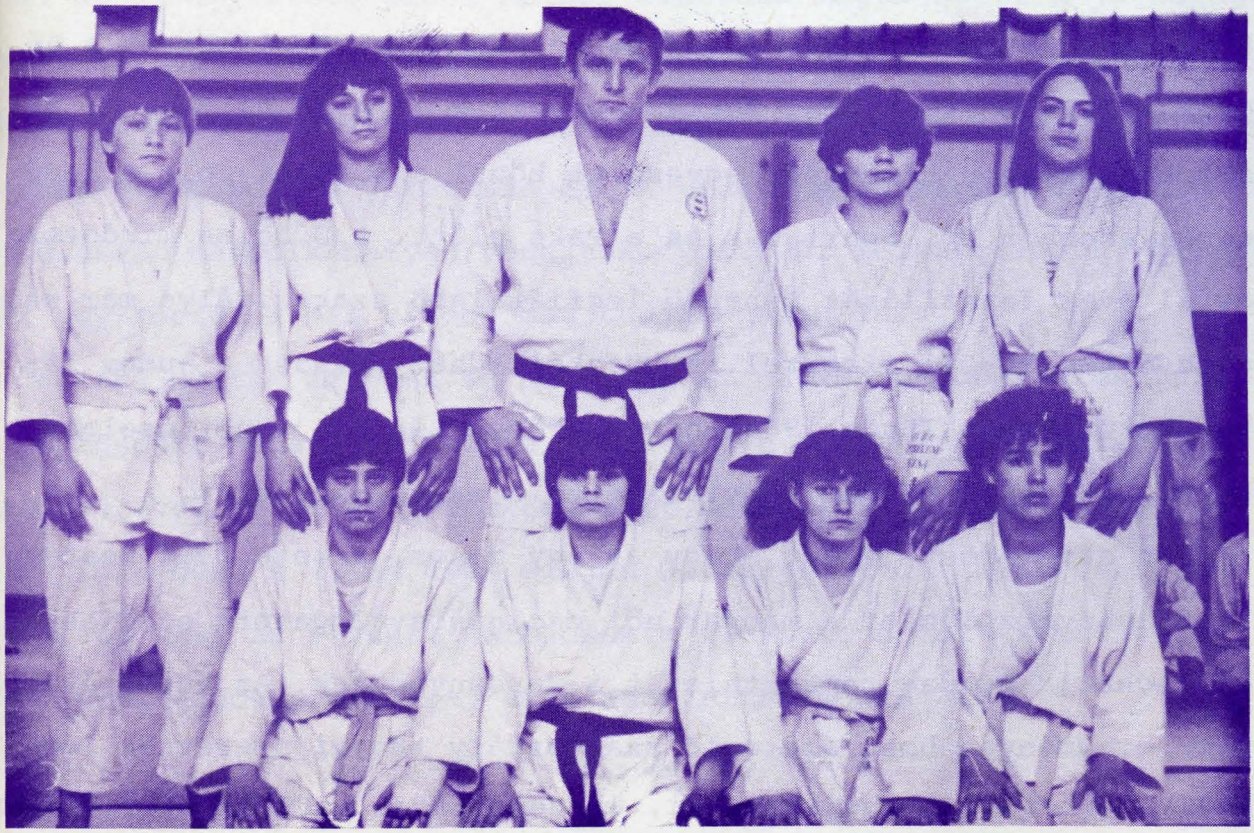

Dr. Skapinyecz József tanitványaival.

iskolából a Debreceni Dózsához kerültek a judos lányok. Edzéskörül
ményeik javitását részben Szombati Bélának, a megyei pártbizottság
munkatársának, Nemes Lászlónak, a megyei tanács testnevelési és
sportosztálya vezetőjének /a DMVSC jelenlegi elnökének/, de nem u-
tolsó sorban dr. Alberth Bélánénak, a D. Dózsa Baráti Kör elnöké-
nek is köszönhetik, akik mindig támogatták kéréseiket. Igy verseny
zési lehetőségeik fokozatosan javulnak.

A női cselgáncsozók legszebb sikerüket 1984 szeptemberében érté
el a Budapesten megtartott II. magyar bajnokságon. Az előző évihez
hasonlóan a legkiemelkedőbb teljesitményt ezen is a debreceniek
nyujtották. A felnőttek mezőnyében ketten - az 52 kg-os sulycsopor
ban Varga Tünde, a 72 kg-osok között Kardos Andrea - nyertek bajnok
ságot, mig az ifjuságiaknál négyen - 44 kg-ban Dzsula Katalin, a
48 kg-ban: Hetyei Krisztina, az 56 kg-ban Mezei Boglárka és a 66
kg-os sulycsoportban Abai Mária - végeztek az első helyen. Az ak-
kori bajnokságon tizennégy egyesület közül a D.Dózsa volt a lege-
redményesebb a Bp. Spartacus és a Paks előtt. A D.Dózsa mindössze
másfél éves fennállását ünneplő legfiatalabb szakosztálya már szá-
mottevő nemzetközi sikerrel is büszkélkedhet, hiszen a judós lá-
nyok közül Varga Tünde 1984. novemberében Bécsben a női cselgán-
csozók világbajnokságán képviselhette a magyar szineket.

Külön elismerést jelent, hogy az egy danos, fekete öves mester,
dr. Skapinyecz József a magyar női cselgáncsválogatott edzőjeként
is átadhatja gazdag tapasztalatát a versenyzőknek. Az évről évre
egyre eredményesebben szereplő szakosztály tagjai szeretnék idén
tavalyi sikereiket megismételni, és nemzetközi babérok szerzéséről
is álmodoznak.

A jégkorong Debrecenben

Egy kis történelem

A neves ujságiró, Oltványi Ottó jelent meg először jégkorong ütőkkel 1953-ban a debreceni SAFF jégpályán. Az akkor még ismeretlen tárgyat hamar megszerették, majd néhány év mulva lelkes kis társaság jött össze ezt a sportágat próbálgatni. A csapatot több, ma is városunkban élő fiatal alkotta: Lády József, Bay István, dr. Doby Dénes, Berházy János. A Debreceni Dózsa elnökének dr. Varga Imrének, és az ügyvezető elnök Molnár Tibornak megtetszett a jégkorongozás és pártfogásba vették a gazda nélkül játszogató együttest. Ezzel lehetőséget biztositva arra, hogy országos szinten bizonyithassák a rátermettségüket Ládyék. A vidék bajnokságban indultak és az előkelő második helyen végeztek. Volt már felszerelésük, melynek egy részét a mai srácok még tudják használni.

Teltek, multak az évek és megszünt az addig müködő szakosztály. A tömegsport adta lehetőségre támaszkodva a Gyógyfürdő Vállalat segitségével barátságos mérkőzéseket,edzéseket tartottak a Csónakázó tó jegén. A 70-es évek elején Oltványi Ottó elment Debrecenből, igy Lády az idősebb játékosokra támaszkodhatott:Korcsinszki Györgyre, Hódossy Csabára, akik segitették munkáját.

Elérkezett a nagy pillanat. Hét évvel ezelőtt megnyilt a müjégpálya városunkban. Több nagy vállalatunk tett sokat az ügy érdekében. Nekik köszönhető, hogy az időjárástól függetlenül sokak csuszkálhattak kedvükre a jégen. A jégkorong szakosztály ujraélesztése, azonban még váratott magára.

Elinditották az általános iskolás gyerekek városi bajnokságát egyedülálló kezdeményezésként az országban. Hat-nyolc csapat vivott saját készitésü felszereléssel, érdekes, izgalmas mérkőzéseket. /A feltünt ügyes fiuk alkotják ma a Dózsa jelenlegi ifjusági együttesét/. Az iskolásokból összeállitott válogatott benevezett az országos uttörő bajnokságba. Éves szinten a költségvetésük 16000 Ft, emellett ingyen kapnak autóbuszt a DSI-től az utazásokra. Szépen szerepelve, a várakozást felülmulva harmadik helyet szereztek az erős mezőnyben. Hiába a jó eredmények, még mindig nem akadt gazdája a társulatnak. Eközben az ellenfelek rendszeresen edzettek, fejlődtek és lassacskán nagy távolság alakult ki a debreceniek és az akkor legyőzött csapatok között. Hogy mekkora? - erre választ adott az 1984-es év.

Ujra a D. Dózsánál

Januárban ugy döntöttek a Dózsa vezetői, hogy felkarolják a jégkorongot. Kedvező anyagi körülmények mellett olcsón kaptak edzési lehetőséget a DMVSC-től. Utólag kiderült, nem volt jó huzás ifjusági bajnokságban inditani a csapatot, amelyben zömében serdülők

A jégkorongosoknak ez még tanuló éve volt.

játszottak. Rutintalanul, fizikálisan gyengén vágtak az idénynek. Taktikailag jól felkészitett, technikailag képzett együttes nem birta a test-test elleni küzdelmet. Erejüket felőrölve nyertek az ellenfelek, nemegyszer tiz golnál is nagyobb különbséggel. Elkeseredésre semmi ok, hiszen a tanulópénzt mindenhol meg kell fizetni. A játékosanyag adott az előre lépéshez. Heti öt edzéssel készültek télen, nyáron kétszer gyakorolnak szárazon és egyszer Leninvárosban jégen. A jövő évre a célkitüzésük - az idei utolsó hely után - a negyedik helyezés elérése. A csapat tagjai: Virág, Mikolás, Orosz Z., - Vozári, Németi, Velényi, Lády R., Tóth J., Szigeti, Szilágyi T., Szilágyi Z., Kovács Z., Pallai P., Fésüs, Tóth K., Kovács Gy., Orosz V., Lády A., Ölyüs, Éliás, Erdélyi, Szücs és a tehetséges uttörők Becski, Fésüs T., Veres, Pákozdi, Halmai és Vágó.

A Dózsa-napok programja

Jubileumi évhez érkeztünk, hiszen 35 esztendővel ezelőtt alakult meg a Debreceni Dózsa sportegyesülete és tiz éve volt bajnok a férfi kézilabda csapat.

Augusztus 25-30-ig minden nap változó program várja a kedves érdeklődőket a Dózsa Mikes Kelemen utcai kisstadionjában. Néhány eseményt szeretnék megemliteni.

- A Duna Müvészegyüttes bemutatója
- Közös edzőtábor az Ujpesti Dózsával
- Határőr Fuvószenekar fellépése
- Az öregfiuk csapatának mérkőzése
- A Dózsa Tsz-ek és uttörőcsapatok vezetői találkoznak a Dózsa-Napok szervezőivel
- Nemzetközi férfi kézilabda torna

Minden kedves látogatónknak kellemes szórakozást kivánunk!

Az úszósport megyénkben és a Dózsában

A Magyar Uszószövetség értékelése szerint megyénk az utóbbi években a kilencedik hely körül van az országos ranglistán. Szervezett uszóélet, szakosztályi munka folyik a következő egyesületekben: Debreceni Dózsa és az utánpótlás bázisát képező Debreceni Sportiskola, Hajduszoboszlói Gázláng, Püspökladányi MÁV, Kabai Községi

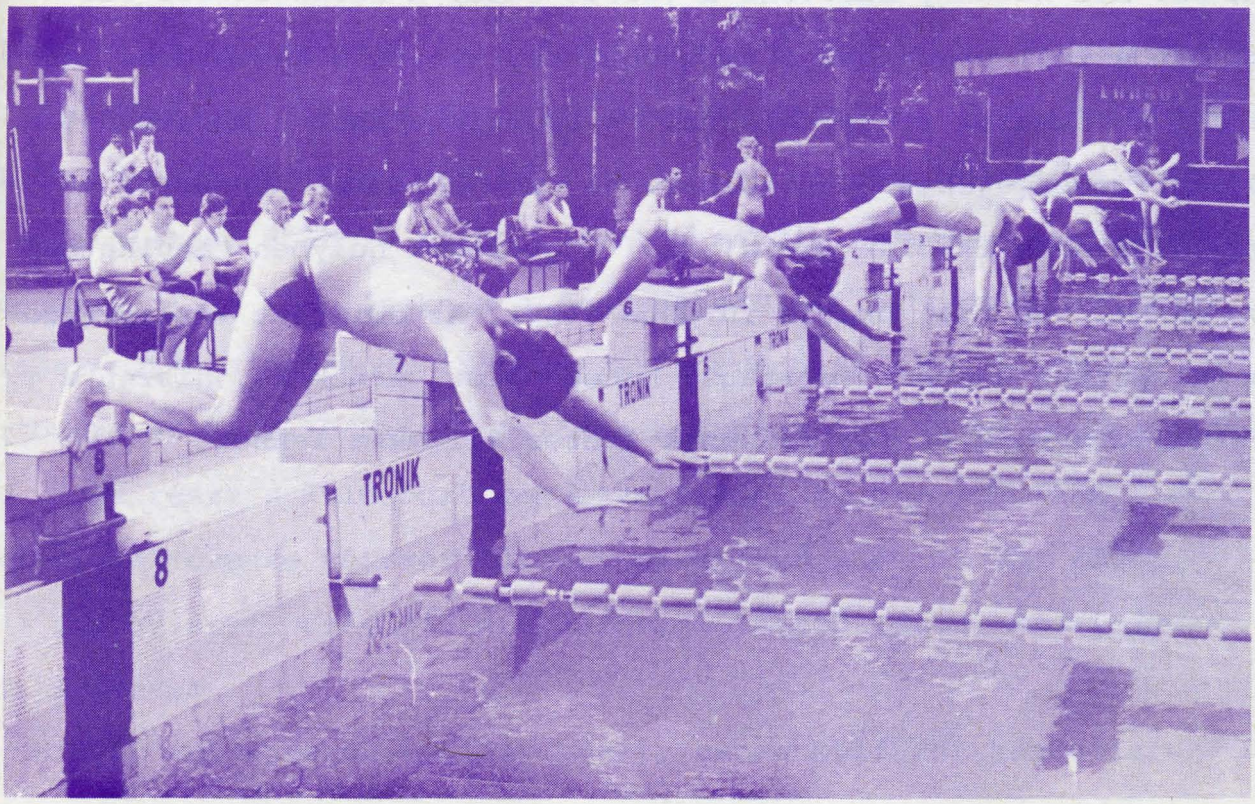

A jó rajt fél győzelem a sprint számokban.

SE és a Debreceni Kinizsi. Az igazolt versenyzők száma közel 250 fő. Az elmult évben a megyei uszószövetség 35 különböző szintü versenyt rendezett. Nagy hátrányként említjük meg azt a tényt, hogy városunkban még mindig nincsen fedett versenyuszoda. Az általános iskolások képzése, uszni tanitása szervezett keretek között folyik.

A D. Dózsa uszószakosztálya hetedik éve müködik. A vezető edző Ludmány László irányitása mellett 27 versenyző dolgozik a /15 lány és 12 fiu/ szép eredmények reményében. A két évvel ezelőtti IBV-n Lipcsében állt rajtkőre Vass Tibor, mellette a válogatottban szerepelt még Kiss Mónika és Jankó Zoltán.

A DSI-ben Ludmány Lászlóné a vezető edző. A felkészülési időszakban a téli évszakban a fedettuszoda, nyáron a kétméteres medence áll a Dózsások rendelkezésére. A Sportiskolások a müvelődési központ medencéjében gyakorolnak. Az utóbbi időben növekszik az olyan általános iskolák száma, ahol a gyerekek helyben tanulhatnak meg uszni, nem kell őket a fürdőbe vinni. Az emlitett versenyuszoda felépitése nemcsak sportági, hanem városi érdek is, hiszen a testkultura további fejlődésének fontos állomása lenne.

Sportlövészet

A szakosztály 34 éve müködik. Az 1983-as idényben sikerekben gazdag évet tudhatnak maguk mögött. Több, mint husz első osztályu versenyen 25 első helyezést szereztek. A Határ uti ifjusági sporttelepen van a gyakorló lőterük. Modern, jól felszereltségü, harminc állásos, két futóvad lövésre is alkalmas a pályájuk.

Ebben a létesitményben lehetőség nyilik a rendőrségi dolgozók, az Ifju Gárda, a KISZ-es fiatalok sportlövészetére. A középiskolások honvédelmi képzése, nevelése hazánkban nagyon fontos feladat. Az egyesületnél dolgozó edzők, vezetők mindig szivesen segitenek elsajátitani az iskolásoknak a fegyverkezelést, annak technikáját, természetesen alapfokon. Nemegyszer honvédelmi tájékoztatókat tartottak az érdeklődőknek. A lőtéren évente több ezer ember fordul meg, vesz részt a különböző rendezvényeken. Az orvostudományi egyetemisták évente kétszer látogatnak ki, körülbelül 200 fővel.

Az egyesületnél dolgozó, szakosztályi vezető edzőt, Mádai Józsefet kérdeztem.

- Milyen versenyeken vesznek részt, van-e külföldi kapcsolatuk?

- Idén Pozsonyban a Győri Dózsa lövészeivel jártunk közösen egy felkészülési versenyen. A szakmailag hasznos ut mellett, gyümölcsözően alakultak az ottani versenyzőkkel a sportbaráti kapcsolatunk. A szlovákok jövőre viszonozzák a látogatásunkat.

Valószinüleg 20-22 viadalon állnak céltábla elé a lövőink.

- Hányan képviselik a lila-fehér szineket?

- Felnőtt versenyzőink száma 12, ifjusági és junior koruak szintén ennyien vannak, mig az uttörők 20 fővel dolgoznak.

- Első osztályu versenyzők száma?

- Hárman vannak egyenlőre. Anton János, Toók László és Tóth Istvan. Meg kell azonban emlitenem, hogy a másfél éves multtal rendelkező Rácz Gyöngyi idén már teljesitette az ifjusági aranyjelvényes szintet. Ha a fejlődése töretlen marad, akkor szép jövő előtt áll ez a 17 esztendős lány.

- Rangos rendezvény városunkban?

- A hagyományossá váló Hajdu Kupát rendezzük meg, melyre több mint száz nevezést várunk. A két évvel ezelőtti kupa nagy eseménye, hogy Igaz Lajos az U.Dózsa sportolója 600 körrel, maximális teljesitménnyel beállitotta a világcsucsot. Augusztus 20-án lesz Debrecenben egy nagy szabásu öttusa viadal. A mi lőterünk szerepet kap ebben. Az előkészületeket már most megkezdtük, hiszen ezzel is tudnánk segiteni a válogatottak felkészülését, Czakó Lajos szakosztályvezetővel együtt.

- Köszönöm a beszélgetést, eredményes szereplést kivánok!

„Békés" szakosztály

Immár ötven esztendeje lesz 1986-ben annak, hogy Debrecenben megalakult az első postagalamb tenyésztő egyesület, a Bocskai. Ennek talán egyetlen élő alapitó tagja a debreceni Szabados Árpád bácsi. Persze most nagyot ugorva 1971-hez érkezünk, ugyanis ezóta müködik a D. Dózsa kebelében postagalamb szakosztály. Erről szól az akkori szakosztályvezető, Fogarasi József, aki napjainkban a kerület elnöki tisztét tölti be. Nagy szeretettel beszél a D. Dózsa szakosztályában eltöltött 12 esztendőről.

- Amikor a D. Dózsához kerültünk, 23 tagja volt a szakosztályunknak, akik tovább folytatták a tenyésztést, a versenyzést. A postagalambok edzését száz kilométer alatti távokon végzik, a versenyeztetés rövidebb - három-ötszáz - vagy hosszabb - hét-nyolcszáz km-es - távon történik. A himek a rövidebb, a tojók a hosszabb távokon érnek el jobb időeredményeket. A postagalambok általában ötvennyolcvan kilométeres átlagsebességgel repülnek a célállomásra, étlen, szomjan, leszállás nélkül teszik meg a távot, s egy-egy verseny alatt a 45-50 dekás állatkák husz dkg-ot veszitenek sulyukból.

- Az elmult időszakban a D. Dózsa kezdeményezte járművek beszerzését, saját gépkocsival szállitjuk konténerekben a postagalambo-

kat mind az edzésekre, mind a versenyekre, még a távoli Lipcsébe, Magdeburgba, Halléba és közelebb, a szomszédos országokba, vagy épen Sopronba, Mosonmagyaróvárra.

Fogarassi József idején Major Gábor, Kovács András, Béke József, Fogarassi József és Kovács József országos bajnoki cimekkel dicsekedhettek. A szakosztály vezetésében 1983. januárjában változás történt, Gál Barnabás vette át a váltóbotot.

- Szakosztályunk az elmult két évben 30-32 tenyésztőt, versenyzőt számlált, mintegy 1500-2000 galambbal - kezdte Gál Barnabás. Az 1983-as versenyidényben a kerületben második volt a D.Dózsa, viszont 1984-ben már az élre került, a 22 egyesület közt. A versenyzők közül hatan-nyolcan A-kategóriás minősitést értek el és Pintér László - aki civilben cinkografus - az ország legjobb 14 versenyzője közt található a mintegy ötezer tenyésztő mezőnyében, a legtöbb első hely megszerzésével.

Az 1985-ös esztendő eleji ujabb sportegyesületi közgyülésen ismét "őrségváltás" volt a szakosztály vezetésében. Ezuttal dr. Vecsey István közjegyző személyében kapott uj szakosztályi elnököt a galambászok népes csapata. Az egyesület, a közgyülés határozata szerint a postagalamb szakosztály továbbra is élvezi a sportkör támogatását, részben anyagilag is, helyiségekkel, továbbra is szeretnék biztositani a tenyésztők számára a szabad idő hasznos, kulturált eltöltését.

A Debreceni Dózsa "legbékésebb" szakosztálya a postagalambtenyésztőké, akik a jövőben is szép eredményeikkel igyekeznek öregbiteni az immár 35 esztendős sportegyesület eddig is jó hirnevét.

Csökmő–Dózsa reklám

A csökmői Dózsa TSZ elnökével dr. Nagy Imrével beszélgettem a napokban arról, hogy miként tudja támogatni a sportot községen belül és milyen tervei vannak a D. Dózsával kapcsolatban.

- Már-már közhelynek számit a mindennapos életünkben a nehéz gazdasági helyzet emlegetése. Hogyan támogatják Önök a sportot?

- A községi tanácsnál sportalapot hoztunk létre. Elsősorban lakóterületünkön belül segitjük a verseny-, és tömegsportot. Mindemellett egész évben szállitjuk a versenyzőket tsz-ünk járművein. Ez sem csekély összeg.

- Miként került kapcsolatba a Dózsa sportegyesülettel?

- A Hazafias Népfrontnál merült fel a Dózsa nevét viselő tsz-ek és általános iskolák kapcsolatépitése a belügyi csapattal. Ebben az évben született meg az ötlet és igy vettük fel a Baráti Körrel az együttmüködést.

- Konkrét tervei vannak?

- Igen, több is. Melléküzemágunk közuti lámpatesteket gyárt, ezt szeretnénk reklámoztatni a Dózsa rendezvényein. Mindenképpen gaz-

dasági előny számunkra és a sportkör is természetesen profitál belőle. Csökmőn kézilabda pályát épitünk. Erre szeretnénk meghivni az NB I-es csapatot bemutató mérkőzésre. Ezek mellett tervezzük néhány őszi találkozó megtekintését a Városi Sportcsarnokban. Bizunk a csapat jó szereplésében - zárta szavaival dr. Nagy Imre a beszélgetést.

A Baráti kör szerepe és jelentősége

A Dózsa Baráti Körének elnökhelyettesével, Horváth Lászlóval, a Hajdu-Bihar megyei Szolgáltatóipari Vállalat igazgatójával és Petneházi Jánossal a Baráti Kör titkárával találkoztam nemrégen. Hosszu ideig beszélgettünk a Kör szerepéről és jelentőségéről, amely a Debreceni Dózsát segiti az előrehaladásban.

Az évi munkaprogramjukat és ülésterveket a rendelkezésemre bocsátották ennek a cikknek a megirásához. Olyan célokat tüztek maguk elé, melynek megvalósitása nem lesz egyszerü dolog. Nézzünk egy példát: "Jelentős létszámu sportszerető közönség ujbóli megnyerése". Hát ez az a probléma, amely jelenpillanatban megoldhatatlannak tünik. Ugyanis hiába töri magát a Baráti Kör, ha a csapat teljesitménye - finoman szólva - nem éppen lelkesitő. Persze joggal mondhatják a kedves olvasók, hogy majd minden cikkben erről beszélünk, ezen lovagolunk. Ez igy igaz, de a szándékunk nem ellenséges, hiszen egy célért dolgozunk. Ha lehetek egy kicsit szubjektiv én nagyon szeretném, ha a Dózsának nem a bentmaradásért kellene küzdenie, mert ennél több van a csapatban.

A következő pont: a tömegbázis biztositásával segiteni az egyesület anyagi bázisának erősödését. Mai napjainkban, ebben az egyre jobban elanyagiasodó sportvilágban ez nemes feladat. Tavasszal sikerült megvalósitani Sipos átigazolását az Ózdi Kohászból.
Reklám, propaganda szervezéssel biztositani tudja a Baráti Kör és az Egyesület a versenyeztetés anyagi feltételeit. Ugy gondolom városunkban kevesen tudnak a klubigazolványról, melyet némi anyagi támogatás ellenében megkapnak a pártoló tagok.

A legfontosabb tényezőről eddig még nem szóltunk. A sportteljesitmény magasabb szintre emelése szakmai feladat, ez az edző dolga. Emellett, viszont menedzselni kell a csapatot: ha jó, akkor a jobb helyezésért, ha gyengébb, akkor a kiesés elleni harc megnyeréséért. Nem mindegy, hogy a játékosok milyen körülmények között dolgoznak, mennyit keresnek. Nagyon sok munkát végez a csapat a mostani helyezés ezt nem dükrözi valósan.

Petneházi János beszámolójában van egy figyelemre méltó részlet. "Eredménycentrikus sportéletünkben az a tapasztalat, hogy a nevelési tevékenység háttérbe szorul a szakmai oktatással szemben, holott ez a két tényező egymással kölcsönhatásban van." Érdekes gondolatsor - sok igazsággal - ellentmondással. Több példával tudjuk bizonyitani, hogy az élsport mellett elvégezte itt a belügyi egyesületnél a főiskolát - ugyanakkor, itt a negativ példa, kissé érdektelenné válik a sportoló az eredményhajsza miatt.

Másik érzékeny pont a belügyiek sorköteles katonai szolgálata. Sarkalatos, mert nem konfliktus mentes a HM és BM kapcsolata, igy

aztán akad néha meglepetés. Homovics Zsolt, aki szereti a kézilabdát és foglalkozik vele az,- ha pletykaszinten is - de ismeri az ügyet. Homovics válogatott tehetségü és technikáju játékos elvégezte az Ybl Miklós Müszaki Főiskolát, aztán hipp-hopp már bevonult. Hová? A Budapesti Honvédba. Véletlenül igaz? Nem, de akkor is ott játszik. Ezektől a meglepetésektől mentesen, nyugodtabb körülmények között lehetne dolgozni.

A Baráti Kör elnöknőjéről dr. Alberth Bélánéről a Hazafias Népfront megyei titkáráról eddig kevés szó esett. Az ő munkája azzal a stábbal, amellyel dolgozik nagyban segiti a Debreceni Dózsa egész egyesületét, minden szakosztályát.

Ezt nem lehet kihagyni!

Ha lenne ilyen rangsor: Debrecen szabadidős sportjának ujdonságai, minden valószinüség szerint az 1985 évi győztes a D.Dózsa SE. Baráti Körének kezdeményezése lenne.

A természetes vizektől távol fekvő városunk lakói ugyanis mostantól viz-sportoknak is hódolhatnak! Mintegy 15 km-re a várostól/!/ a Keleti Főcsatorna táplál egy 60 hektáros vizfelületet, melyen egyelőre hétvégeken /szombaton és vasárnapokon 9-17-ig személyi igazolvány leadásával/

- kétszemélyes kajakok óránként 40.-Ft-ért,
- windszörfök /vitorlás deszkák/ óránként 80.-Ft-ért bérelhetők.

A kezdők a helyszinen oktatást is igényelhetnek.

Érdemes tehát kimenni a Látóképi tófürdőhöz, mert onnan gyalog 10 percnyire található a tó. Járművel pedig a Hortobágy felé vezető 33-as ut 96-os kilométere után kell balra letérni.

Megteremtődött tehát a lehetőség arra, hogy a vizisportok rejtelmeival való ismerkedésen tul az érdeklődők itthon készülhessenek fel a nagyobb viziturákra, - reméljük a természetbarát szakkörök és ODK-k tagjainak, olimpiai ötpróbázóknak és valamennyi vizet, napfényt kedvelőnek nem kis örömére.

G Y O R S S Z O L G Á L A T = S Z O L I V Á L L

550 főállásu és 800 fő mellékállásu dolgozóval állunk a lakosság szolgálatában az alábbi szakmákban:

kőmüves, ács, villanyszerelő, asztalos, lakatos, kárpitos, bádogos, szobafestő, viz-fütésszerelő.

A hét bármely napján reggel 6 órától este 22 óráig a megrendelő lakásán, a megrendelő kivánsága szerint végzik szakembereink munkájukat.

OLCSÓN, MEGBIZHATÓAN JAVIT, DOLGOZIK A MEGYEI GYORSSZOLGÁLAT!

Kirendeltségeink:

Debrecen, Csokonai u. 35.	Tel.: 15-314
Hajduböszörmény, Városkert u. 38.	Tel.: 55 11-748
Vámospércs, Kossuth u. 14.	Tel.: -
Berettyóujfalu, Kálvin tér 3.	Tel.: 402
Püspökladány, Rákóczi u. 6.	Tel.: 54
Balmazujváros, Debreceni u. 14/a	Tel.: 70-440

Fenti szolgáltatásainkon kivül, mint

- kijelölt megyei kommunális szolgáltató vállalat, felkészülten várjuk a lakosság és közületi településtisztasági /szippantás-csatornatisztitás/ munkák elvégzésére vonatkozó megrendeléseket;
- betonelemgyártó üzemekkel /POCSAJ-ÁRTÁND/ rendelkező vállalat EB 60-19-es béléstesttel /kefnivel/, kutgyürükkel, aknaszükitőkkel, keritésoszlopokkal, gyephézagos és hagyományos parkburkolókkal, járdaalapokkal /négyféle méretben/ segitjük a hétvégikert-tulajdonos vagy lakásépitő kedves megrendelőinket, vásárlóinkat.

Érdeklődni lehet és megrendeléseket leadni:

Központ, Anyag-Áruforgalmi Osztály, Debrecen, Maróthy Gy. u. 5-7.	T.: 12-600/35.
Debrecen, Epreskert u. 1.	T.: 25-728
Hajduböszörmény, Városkert u. 38.	T.: 55 11-045

HAJDU-BIHAR MEGYEI SZOLGÁLTATÓIPARI VÁLLALAT

DEBRECEN, MARÓTHY GY. u. 5-7.

30 É V E A L A K O S S Á G S Z O L G Á L A T Á B A N

KISKERTTULAJDONOSOK, KISÜZEMI TERMELŐK

FIGYELEM!

A rendszeres növényvédelem biztositéka a jó minőségü termésnek.

Korszerü: **Gombaölő**
Rovarölő
Gyomírtó

és egyéb szerek nagy választékban kaphatók közös boltunkban a

GAZDABOLT-ban.

Cim: Debrecen, Széchenyi u. 22.

AGROKER Vállalat Debrecen
Diószegi ut 3-5.

CSAK NÉHÁNY PERC!

MI ELKÉSZITETTÜK,

ÖN CSAK FELBONTJA, KENYÉRRE KENI,

S MÁRIS KÉSZ A FINOM REGGELI!

VÁSÁROLJA HUSKÉSZITMÉNYEINKET!

Önöket várjuk!

Figyelmükbe ajánljuk éttermünket, mely Debrecen központjában a Nagytemplomtól 100 méterre, a Művelődési Központ szomszédságában helyezkedik el.

Célkitűzésünk a vendégek kulturális környezetben való magas színvonalon történő kiszolgálása

40 fős különteremmel rendelkezünk!

40 főnél nagyobb létszám esetén 10 százalék kedvezményt adunk ételárainkból!

UZLETÜNK NYITVA TARTÁSA:

Hétfő, kedd, szerda—csütörtök: 11—01 óráig
péntek, szombat, vasárnap: 11—02 óráig

Levélcímünk: HUNYADI ÉTTEREM
DEBRECEN, PÉTERFIA U. 4. 4026
TELEFON: 14-988/20

Önöket várjuk!

HUNYADI ÉTTEREM

FOGYASSZA A DEBRECENI BAROMFIFELDOLGOZÓ VÁLLALAT

SZÁRNYAS TÖLTELÉKÁRU TERMÉKEIT

Baromfi virsli

Baromfi párizsi

Pulyka java

Mortadella

Szárnyas májas

Szárnyas felvágott

Pulyka felvágott

DEBRECEN – HUNGARY

Sportrendezvények dijazásához, nőnapra
reprezentativ vendéglátó egységek, fogadások szervizkészletéhez
nagy és kiskereskedelmi vállalatok által történő
kül- és belföldi értékesitésre

C S I S Z O L T Ó L O M K R I S T Á L Y É S
K Á L I Ü V E G, P O H A R A K, K E L Y H E K,
D Í S Z M Ü Á R U K

nagy választékával állunk
T. Ügyfeleink rendelkezésére.

Rendelésfelvétel: Debreceni Üvegipari Szövetkezet
Kereskedelmi Osztályán
4029 Debrecen, Álmos u. 5-7.
Telefon: /52/ 13-100
/52/ 13-813
Telex: 72 317

Magánvásárlók részére
Debrecen, Csapó u. 106. alatti szaküzletünk
állandó árengedménnyel forgalmazza
saját készitésü cikkeinket.

sport...horgàsz...bazàr.....

Debrecen Csapò u.23.sz.

topolino

S P O R T R U H Á Z A T

NÁLUNK MEGTALÁLJA, MEGVÁSÁROLHATJA
AZ IZLÉSÉNEK MEGFELELŐ ÁRUCIKKEKET.

NYITÁS: AUGUSZTUS HÓNAPBAN

CIM: DEBRECEN, CSAPÓ UTCA 19.

B E L É P É S I N Y I L A T K O Z A T

...../név/

...../helység/...../utca/...../hsz/

alatti lakos kérem felvételemet

a Debreceni Dózsa Baráti Kör tagjainak sorába.

Évenkénti tagdij 500.-Ft.

A tagdij ellenében

a Debreceni Dózsa Baráti Kör

egész évi belépőjegyet biztosit

a Debreceni Dózsa Sportegyesület rendezvényeire,

jogosultságot nyujt

a Baráti Kör közgyülésein való részvételre.

Debrecen, 198.....

...../név/

...../munkahely/

/Cim: Hazafias Népfront megyei Bizottság, Szabó Edit részére/

HAJDÚSZÖVKER

DEBRECEN ÁRUHÁZ

Figyelmébe ajánljuk vállalatunk

Debrecen Áruházának

- élelmiszer
- müszaki
- konfekció
- méter-lakástextil
- rövid-kötött
- cipő osztályait

valamint

Dóczy ABC
Poroszlay ABC
Gyermekruházati bolt
KSZV Mintabolt egységeit
Szinesfém és szerelvény raktárházát
Sólyom u. 157.
Nagykereskedelmi raktárát
Mikepércsi ut 10.

ahol udvarias kiszolgálással várjuk kedves vásárlóinkat!

F I G Y E L E M !

Ezentul a H A J D U T A X I két telefonszámmal áll kedves utasaink rendelkezésére.
Kiállás telefonhivásra: alapdijjal - éjjel-nappal.

HAJDÚ TAXI 21-108 16-588 DEBRECEN

SZOLGÁLTATÁSAINK:

Vállalunk tura utakat kedvezménnyel - átutalási csekkszámlára előjegyzéssel is - ; esküvők és egyéb rendezvények utaztatását.
Közületnek számlát adunk.
Továbbra is várjuk kedves utasaink megrendeléseit.

21-108; 16-588

Fogyassza Ön is a Róna üdítõitalokat
tartósítószert nem tartalmaznak!

GYÁRTJA ÉS FORGALOMBA HOZZA A:

DEBRECENI ÁLLAMI GAZDASÁG

DEBRECENI ÁLLAMI GAZDASÁG

Köszönöm mindenkinek a munkáját, nyilatkozatait, akik segitették ennek a jubileumi kiadványnak a megjelenését.

Debrecen, 1985. julius 17.

Baranyai Antal

Felelős kiadó: Dr. Alberth Béláné
a Debreceni Dózsa SE. Baráti Kör elnöke
Szerkesztő: Baranyai Antal
Tördelő szerkesztő: Barna Ildikó
Irták: Csubák Záltán, Fülep Kornél, Szentgyörgyi János
Fotók: Nagy Gábor, Kapitány Ferenc
Pld. szám: 10.000
Engedély száma: 4007-26/1985

Címoldal, felső kép:

A tíz évvel ezelőtt bajnok férfi kézilabdacsapatának tagjai.

Álló sor balról jobbra:
Kordás István, Lukács János, Mészáros István, Molnár Ferenc, Lukács László, Varga István, Ökrös István edző.
Guggolnak: Kormos János, Takács Sándor, Pócsi Attila, dr. Süvöltős Mihály, Szabó István, Gottdiener László, Sárközi László.

Címoldal, alsó kép:

A Debreceni Dózsa NB I-es férfi kézilabdacsapata

Felső sor balról jobbra: Török, Kordás, Szilágyi, Fekete, Szima, Kóti, Polgár. Középső sor: Kovács Sándor intéző, Árva Csaba vezető edző, Menyhért, Sipos, Szabó, Pusztai, Péter, Szabó István edző. Alsó sor: Kerekes, Maleczki, Bene Medgyessy, Szathmári, Kiss.

Ára: 25 Ft